Tef

SALİM BAŞOL EVİNDE :

İYİ VE KALİTELİ BİR İÇKİ DİNLENDİKCE KIYMETLENIR.

SİZ İSE

O kadar çalıştığınız halde bir türlü dinlenmeye fırsat bulamıyarsanız habahat bende mi ?

DİNLENİRKEN BİR BARDAK DİNLENDİRİLMİŞ TAR KONYAĞI

Çekerseniz daha çok dinlenirsiniz...

YALNIZ BİR GÖZÜNÜZDE Mİ BOZUKLUK VAR ?

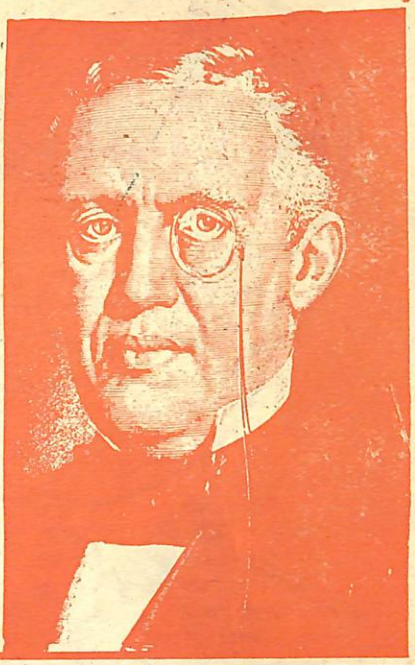

MONOKL GÖZLÜĞÜN MUCİDİ Mr MONOKL DİYOR Kİ :

Ben senelerce tek gözüme bir gözlük bulamadım. Nihayet gözlüğümün tek tarafını kırıp öbürünü gözüme taktım sizde öyle yapın.

MR. MONOKL'U DİNLEDİNİZ. SÖYLEDİKLERİ NE KADAR ENTERESAN DEĞİLMİ ?..

YAĞCIZADELERİN 899.000 T.N.L.uk ŞİRİN DERYA GEMİSİ

Yarın sabah erkeneen 300 kaçak yolcu 200 ton esrar 120 ton halı ve bir okadar dışarı çıkarılması doğru olmayan şeyle hareket edecekti . . . vaziyet çakıldığından polis gemiye içindekilerle el koymuştur. DUYURULUR.

SAĞBIK YAĞCIZADELER GEMİ YÜRÜTME ORT.

FATIN — HASAN — ALİ — vs...

FİŞEK ATMAKTAN HOŞLANIRMISINIZ ?.

O HALDE HASAN PATLAR FİŞEKLERİNİ KULLANINIZ.

Çabuk patlar Çeşitli renkler ucuz eğlence – AYRICA – Dinamit ve her nevi infilâk Maddeler.

İŞTE HAKİKİ YAĞLI BOYA

En sabit renk en güzel yağ sürdüğünüz yerden siz çıkarsınız o çıkmaz

EN BÜYÜK ÖZELLİĞİ

Hem boyası hem yağı ayrı ayrı kullanabilirsiniz.

ABİDİN ZİYA ENAMEL ve Kız Kardeşi EMEL

HAZIRLAYAN — SÜAVİ SÜALP

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Tef

Sahibi ve Yazılşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 21 ARALIK 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 27

Sevgili TEF Okuyucusu

TEF bu sayısı ile ikinci cilde başlıyor. 26 hafta size gündüzlerimize geceleri katarak hazırladığımız dergileri sunduk. Emeklerimizin en güzel karşılığı sizlerin eksilmiyen ilginiz ve yakınlığınız oldu.

TEF sizin sayenizde çıktığı gündenberi Türkıyenin bir numaralı mizah dergisi olmakta devam ediyor.

TEF'i hazırlayanlar her hafta gelen yüzlerce mektuptaki istekleri, temennileri gözönünde tutarak her sayıyı sanki ilk sayıyı çıkarıyormuş gibi heyecanla, dikkatle hazırlanıyorlar.

Nitekim Yassıada duruşmaları ile halkın sevgilisi haline gelen yüce hâkim Başol'un Ankara'ya evine gitmesi, çok sevdiği mütevazi aile yuvasına kavuşması TEF'in kapağı olacak kadar önemli idi. Fakat önceden hazırlayıp basılan kapağımızı feda etmek gerekiyordu. Daima aktüalitenin mizahını vermekte şampiyon olan TEF, malî külfeti göze alarak Suat Yalaz'ın hazırladığı «Salim Başol evinde» kapağını sizlere yetiştirdi.

Dillere destan olan orta sayfa karikatürlerimizin iki usta sanatçısı geçen haftanın soğuk ve yağmurlu bir gününü Dolmabahçe'de geçirdiler. Bu ne Yassıada'ya gitmek için kart çıkarmak, ne de F. B. - G. S. maçına bilet temin etmek içindi.

Bu sadece, semt olarak seçtiğimiz Dolmabahçe'yi camisi, saat kulesi ve Mithatpaşa Stadı ile çizebilmek içindi. Suat Yalaz ve Tonguç'un «Dolmabahçe adlı orta sayfa karikatürü, sizlerin de takdir edeceği gibi, Türk karikatüründe yeni kuşağın örnek eserleri arasına girecek, ileriye kalacak kıvmettedir.

★

Fahri Alev'in kim olduğunu kendisinin iznini almadan kulağınıza fısıldıyalım; Fahri Alev ünlü şair Celâl Sılay'dır.

★

Bu sayımızda Gabriel Chevallier'in çok beğenilen hiciv romanı «Yum gözünü aç ağzını» bitiyor. TEF mütercimleri sizlere bir sürpriz hazırlıyorlarmış, çok ısrar ettik söylemediler. Haber alınca size bildiririz.

Zaten bu sayıdan sonra sizlerle araya «Nemrut Amca» yı koymadan konuşacağız ve sizlere bakın neler neler anlatacağız.

TEF

HAFTANIN HATLARI

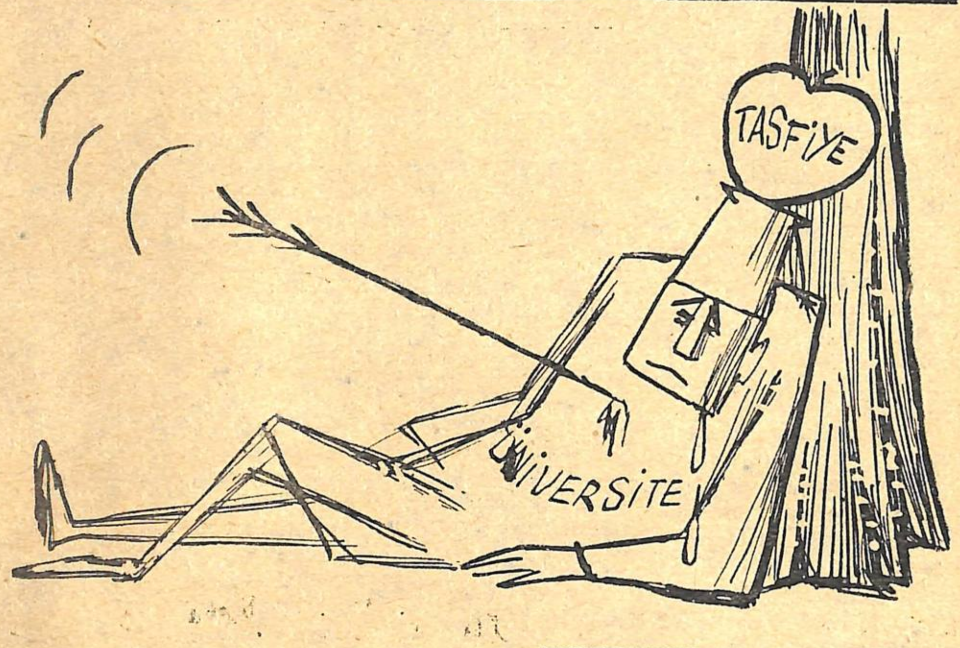

..SANIKLAR BAĞLI OLMAYARAK KENDİ KENDİLERİNE GELDİLER...

TOPKAPI OLAYLARINDA TANIK KASIM GÜLEK:

BENZETMEK GİBİ OLMASIN AMA....

— Geçen gün para, para.. Deyip duruyordun.

— Aylardır para.. para deyip duruyorum..

— Öyleyse beş kuruştan başlayalım!..

— Başlıyalım..

— Piyasada kaç çeşit beş kuruşluk var?

— Bir ufak sarısı, bir de kırmızımtrağı...

— Kaç on kuruşluk var?

— Bir ufak sarı, bir de iri kırmızı.

— Yirmi beşlik?

— Lira boyunda sarı, hem lira boyunda, hem de lira renginde beyaz..

— Yâni lira ile karışıyor mu, demek istersin..

— Bizim lira salt yirmi beşe karışsa neyse..

— Daha nelere karışıyor?

— Geçimimize de karışıyor, hele şimdi bir de iki buçukluğa karışmağa başladı..

— Nasıl?

— Üç türlü lira var. Biri bildiğimiz lira.

— Onunda yenisi, eskisi var ya, neyse, öteki?

— Öteki beyaz yirmi beşliklerle karıştırılan lira... Üçüncüsü de son zamanlarda dert oldu..

— O da hangisi?

— Yeni iki buçukluk mâdenlerle karıştırılan lira..

— Peki, kaç iki buçukluk var?

— O da üç oldu..

— Üç mü oldu?

— Çoğu, pis ve param - parça kâğıt olanı, bir. Mâdenî olanı, iki. Aynı renk ve hemen aynı boyda olduğu için lira yerine elden kayanları da üç...

— Beşlikler?

— Eskimiş olanlarla, yeniler..

— Onluklar?..

— İskambil kâğıtları gibi, renk renk, çeşit, çeşit..

— Yüzlükler?

— Yüz verdiği yok!

— Binlikler?

— Şiltecilerin elinde.

— Kim bu şilteciler?

— Parayı şilte altı edenler...

— Var mı böyleleri?

— Bir yerde aksatâ durdumuydu, para saklanıyor, demektir...

— Aksatâ'nın durduğunu nereden biliyorsun?

— Tezgâhtarlardan..

— Anlayamadım?

— Bir mağazaya girer - sen anlarsın...

— Ne anlarım?

— Eskiden müşteri beğenmiyen tezgâhtarlar var, a...

— E, e?!

— Şimdi gölgeni bile padişah gibi karşılarlar..

— Bu ne demek?

— Sinek avlıyorlar demek.

— Sinek avlamak ne demek?

— Elinin körü demek.

— Peki, neden sinek avlasınlar?

— Şilteciler yüzünden.

— Şilteciler ne demek?..

— Parayı saklayanlar demek..

— Neden saklasınlar?

— Vatan severlikten!

— Şilteci dediklerin yeni bir vatan severler sınıfı mı?

Onlar, yeni bir vatansızlar sınıfıdır..

Hâni, vatanseverler, diyordun?

— Halt ediyordum..

— Neden saklasınlar parayı yahu?

— Saklıyorlar diyoruz anlamıyor musun? saklıyorlar...

— Kullanmayı şaşırmışlardır belki, baksana, her paranın kaç çeşidi varmış, âdeta bilmece, hepsi de çift çift!..

— Bizde çift olmayan ne var ki?!.

— Ne var?

— Ticaret desek...

— Desek?

— Ak borsası var, karaborsası var..

— Borsa desek?

— Altının inişi var, çıkışı var..

— Altın desek?

— Piyasası var, bankası var...

— Banka desek?

— Çeki var, bonosu var

— Bono desek?

— Hatırlısı var, hatırsızı var...

— Amma da şeymiş ha, nerede ise beni bile ikiye böleceksin..

— Seni ele alsak..

— Alsak?

— Memuriyet var, ücretlilik var..

— İşçiysem?

— Âdisi var, kalifiyesi var..

— Esnafsam?

— Dürüstü yok, hilesi var..

— Yeter! Sen şaşılaşmışsın, her şeyi çift görüyorsun..

— Ben görmiyorum, her şeyin kendisi çift!..

— Her şeyin mi?!

— Her şeyin.

— Atma!

— Sor da söyliyeyim..

— Her şeyin diyorsun?..

— Diyorum.

—Meselâ şu bizim konuşmamızın neresi çift?

— Çift.

— De bakalım!..

— Biraz daha ileri gitsek, dilden ele dökülür..

— Şaka ediyorsun

— Şakanın bile kakası

— Kaka neyle olur?

— Ya şeyle, ya da dille?

— Dilin de çifti var mı?

— Hem de nasıl...

— Nasıl?

— Osmanlıcası var, Türkçesi var..

—Yazının?

— Arapçası var, Lâtincesi var?

— Sahi be!

— Sahi ya, daha neler, neler var...

— Neler var?

— Müzik diyelim..

— Deyelim?

— Alaturkası var, alafrangası var..

— Saz eserleri bile var, doğrusu...

— Basın deyelim..

— Deyelim?

— Muvafığı var, muhalifi var..

— Ne desem çift yumurtlayacaksın..

— Ne dedin?

— Ne desem dedim.

— De!

— Tek heceli bir şey, meselâ...

— Meselâ?

— Ev be!

— Gece kondusu var, gündüz oldusu var..

— Yeter! Beni de şaşırtacaksın...

— Şaşmak var, şaşmamak var..

— Parayı bırakıp aldın başını gittin..

— Parayı bırakan yok, para bizi bıraktı...

— Nereye gitti?

— Şilteciye.

— Şilteci nerede?..

— Aramızda.

— Kim?..

—Sen söyle, kim?..

--Ben ne bileyim kim?

— Kim?

— Kim?!.

TEKZİP

Bir akıl hastahanesinde teftiş yapmakta olan doktor, koğuşlardan birinde bir hastaya sordu:

— İsminiz?..

— Beni tanımıyorsunuz ha, hayret doğrusu. Ben Napoleon Bonapart'ım...

— Napoleon olduğunuzu kim söyledi?.

— Bizzat Tanrı...

O esnada yanlarından geçen bir başka hasta, son cümleyi duymuştu. Hızla başını çevirdi.

— Ben böyle bir şey söylemedim diye atıldı.

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI :

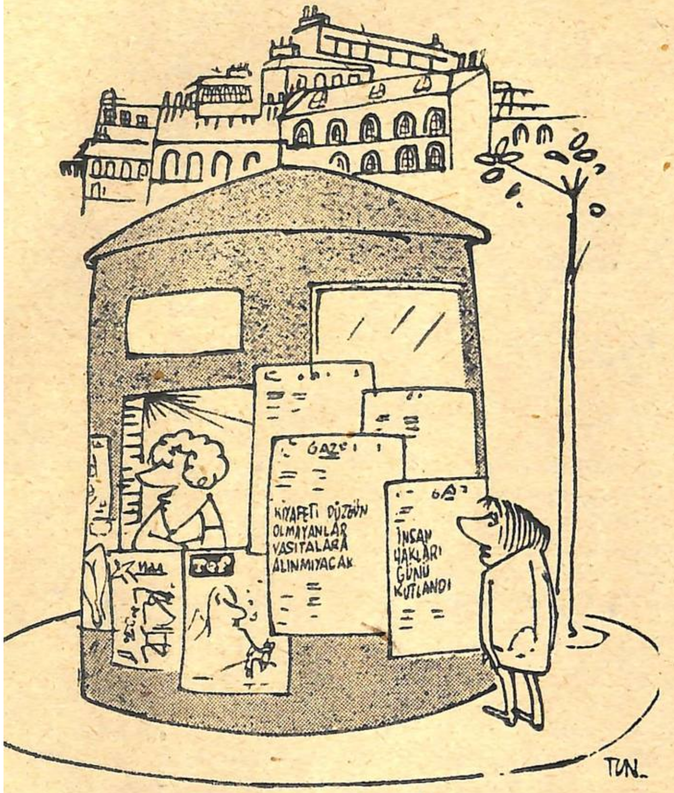

YAZISIZ

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Görevlerinden **affedilen On** Dörtlere hatırlatmayı **unuttum, Yeni M. B. K. üyelerine, Kurucu** Meclise, İktidara gelecek Partiye hatırlatırım:

Karmen operasında, Karme - nin bir sözü kulaklarına küpe olsun:

«Eğer sen beni sevmiyorsan, ben seni seviyorum ve eğer ben seni seviyorsam, kendini koru..»

★★★

Bir zat, bir toplantıda:

— Özür dilerim dedi, ağır bir küfür edeceğim.

— Buyurun dediler, ama ki - me.

— Yassıada sâkinlerine.

Bir ağızdan:

— Serbestsiniz denildi.

O zat da:

— Düşüklerin hepsi top gibi, yusyuvarlak insanlar, dedi.

Önce bir sessizlik oldu, sonra biri sordu:

— Affedersiniz ama, bunun neresi küfür? Hem top gibi, yus yuvarlak ne demek?

— Yusyuvarlak işte, ne taraftan bakarsanız bakın, her tarafları kirli...

★★★

Politikada tecrübe muhakkak emniyet supapı değildir. Tecrübe bazan, eski hatalarla yetinecek yerde, insana, yeni hatalar işleyecek kudret verir...

★★★

Alışmış kudurmuştan beter - dir. Yassıada duruşmalarında sanık tanıklarla, tanık sanıkların sözlerinden fayda beklemek abestir.

Bir iş adamının kasası bozulmuş. Cezaevi müdüründen, kasa hırsızı bir mahkûm gönder - mesini rica etmiş. Mahkûm gelmiş,kasayı açıvermiş. İş adamı sormuş:

— Bu zahmetin için sana kaç para vereyim?

Kasa hırsızı mahkûm:

— Son açtığım kasa bana elli bin lira sağladı... demiş.

Yassıada duruşmalarında, din leyiciler gülüyor diye düşükler kızıyormuş.

Nihayet halkın maskarası olduklarını anlamaya başladılar.

Ama, gülenlere kızmalarının başka bir sebebi daha var, kendi kendilerine diyorlardır ki:

Tam on yıl, halkın anasını ağlatarak, onlara gülmeyi unutturmuştuk, yazık, yeniden yüzleri güldü...

İşte asıl buna kızıyorlar.

★★★

Politika kadın gibidir, anlayabilmek için âşık olmak gerektir. Âşık olunca da anlamaya hacet kalmaz, anlaşmazlıklar da bundan doğar.

★★★

Bir resepsiyon gecesi, Hollanda Kraliçesi Juliana, zenci şarkıcıları tebrik etmek istedi.

Grupun önünde genç zenci solist kırıtarak yürüyordu, çok heyecanlıydı, elini uzattı:

— Nasılsınız bayan Kraliçe? dedi.

Bu fıkrayı anlatan arkadaşa:

— Bu bir şey değil dedim, ben bunun daha âlâsını biliyorum.

Ve anlattım:

— Bir gece Ankarada, Yunan Kralı ile Kraliçesi şerefine bir resepsiyon verildi. Bizim Barbara Koraltan geldi, Kraliçeye elini uzattı, sırıttı ve sordu:

GERİCİ...

YAZISIZ

GÜNEŞİN BATTIĞI YER

YALÇIN KAYA

Önçe uçaklarla beyanname attırarak mukavemet ihtimâlini zayıflatma yolunu tuttular. Beyannamede yerlilere refah vade diliyordu. Batı medeniyeti, Safingaya saadet getirecekti, hürriyet getirecekti.

Beyanname yağmuru yerlileri pek ilgilendirmedi. Rengarenk kâğıtları kapışmak için ne bir koşan oldu, ne de bir, gölgesini terkeden...

Neyse ki, beyannamelerden biri, arka üstü yatmakta olan bir yerlinin suratına konmuş bulundu. Civar gölgelerden sevinç çığlıkları yükseldi:

— Gök Tanrısı çalışkan kullarını sever! Bak teneke kuşun gübresi kendiliğinden ayağımıza geldi. Kuş pisliği uğurdur.

— Yaşasın!

— Masumba, oku bakalım ne yazıyor o kâğıtta!

Beriki, yüzünde durup duran beyannameyi okumak için hiçbir harekette bulunmamıştı. Yinede kımıldamadı. Germinek istiyordu. Tenbelliğinden yalnız ayağının başparmağını gerdi:

— O kadar meraklıysanız, dedi, gelin okuyun! Ben nasıl okurum? Oku dediğiniz şey, gelmiş gözlerimi kapatmış. Demek okunmak istemiyor. İsteseydi böyle mi yapardı?

— Yahu, belki geleceğimiz bahis konusudur! Oku şunu, tembellik etme!

Masumba, artık onları kırmadı. Üfürmek suretiyle kâğıdı gözlerinden uzaklaştırdı ve belirli bir yükseklikte tutmıya gayret ederek okudu. Henüz bitirmişti ki, arkadaşları kendisine çıkıştılar:

— Hürriyet mürriyet senin olsun! Ekmekten haber var mı, ekmekten?..

Masumba, öfkeli bir sesle:

— İyice kulak versenize, diye bağırdı. Bakın saadetten bahsediyor. Mesut insan, tok insan değil midir?

Üç golge ötedeki yerli:

— Açlar arasında da mesut varmış! dedi. Onun için gözümüzü dört açalım da aldanmıyalım. Aldatırlarsa, bütün gücümüzle kendilerine karşı koyalım.

Kimseden ses seda çıkmadı. Ateşli ateşli konuşan yerli:

— Ne o, yoksa karşı koymıyacak mıyız? diye sordu.

Arkadaşları:

— Karşı koymıyacağız diyen kim? dediler.

— Tasdiklemediniz de...

— İçimizden tasdikledik biz Zahmet olmasın diye...

— Ben de size içimden bir küfredersem...

— Sen içinden küfredersin de, biz dışımızdan mı küfrederiz?!. Dünyada bir sen mi kurnazsın?

★

Genel Vali, otomobilinden inerek ağaçlara doğru yürüdü. Yerliler, istiflerini bile bozmadılar. Otomobilden ayrıca makinelı tabanca taşıyan iki muhafız indi.

Genel Vali, rastladığı ilk yerliye:

— Biz geldik, dedi.

Bu yerli, Masumbadan başkası değildi. Genel Valiye dank diye sordu:

— Ne dersiniz: Sevinelim mi üzülelim mi?

— Sevinin, sevinin! dedi Genel Vali. Biz batılılar, size refah getiriyoruz.

Öteki ağaçlardan:

— Hani, görelim!.. diye seslenenler oldu.

Batılı, herbirine iki frank fırlatarak:

— İşte görün! dedi Bundan sonra yattığınız yerden günde iki frank alacaksınız. Nasıl, iyi, değil mi?

Masumba:

— İyi, çok iyi! dedi. Teşekkür ederiz.

— Peki, arkadaşların ses çıkarmıyor!

— Zahmet olmasın diye içlerinden teşekkür ediyorlardır, efendim! Başka bir şey değil.

Siyah başlar, Masumbayı tasdik ettiler. Genel Vali, çizmesindeki bıçak kaçığına üzüle üzüle otomobile bindi. Zencilerin kısılmış gözleri kendisine çizmedeki bıçak kaçığını hatırlatıyordu hep.

Üçüncü gün yerliler, Genel Valiye açlıktan öldüklerini söylediler.

— Açlıktan mı? dedi Vali. Niçin?.. Yoksa parayı yetiremiyor musunuz?

— Daha harcamadık ki, yetip yetmediğini anlıyalım.

— Harcamadınız mı? O ne -

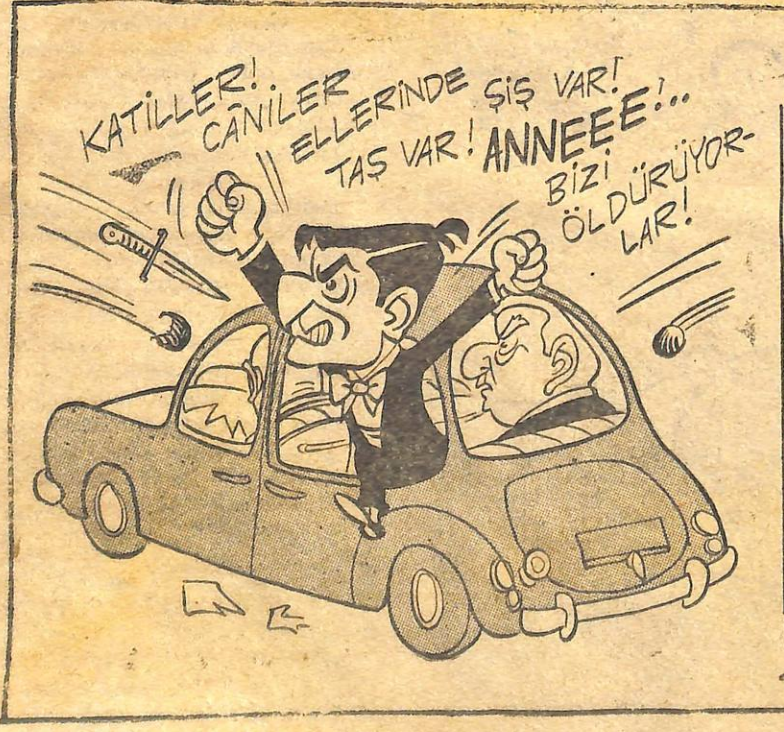

İnönünün arabasında

Menderes'in arabasında

den, o?

— Harcamak için kalkmak, yürümek gerekiyor. O da bizim işimize gelmiyor.

Genel Vali, kızacağına mem - nun oldu:

— Canım, öyleyse şuraya bir aşevi kurunuz. Yemeklerinizi ayağınıza getirirler! Böylelikle hem yorulmamış olursunuz, hem yemeği ucuza yemiş olursunuz.

Genel Vali, birkaç gün sonra:

— Paranın elden ele geçmesi ne oluyor? dedi. Bundan sonra size para yok. Buna karşılık, yemek bedava!

Yemekler son derece kötüy - dü. Sonra daha da bozul- du. Yerliler söylenecek oldu - lar. Genel Vali:

— Evet, ne tanesi var, ne bir şeyi ama, biz bunu, sizi yemek çiğnemek, yemek hazmetmek, zahmetinden kurtarmak için yapıyoruz. Hem dişten, hem de mideden yana kârdasınız.

Batı ordusunun Safingaya tam mânasiyle yerleşip mevzi - lendiği gün, yerlilerin önüne bakraç bakraç insan pisliği getirildi.

Genel Vali, hak geçmesin diye yemek dağıtımında muhak - kak bulunurdu. O sırada da oradaydı. Yerliler, kendisine pis - lik dolu bakraçları göstererek sordular:

— Ne olacak bu?

—Artık, olacağı mı kalmış bu nun? Ne olacaksa olmuş.

— Anladık ama...

Genel Vali kasıldı:

— Buldunuz zahmetsiz hayatı, nazlanın da nazlanın artık! Bakın bundan böyle barsaklarınıza da iş kalmadı. Batı medeniyeti sayesinde refahın zirvesine kuruluverdiniz.

Genel Vali gidince, zenciler bağırmıya başladılar:

— Hürriyet, hürriyet, biz sensiz yaşıyamayız! Hürriyetsiz bar sak, hürriyetsiz mide mi olur?

— Yaşıyamayız ya! Derhal mücadeleye girişelim!

— Ölmek var, dönmek yok!

— Yok!

İlk davranan, Masumbanın bitişiğindeki yerli oldu Toprağa yüzükoyun yattı. Diğerleri onu taklit ettiler. Ortalardan bir zenci:

— Gelirlerse, yüzlerine bak - mıyacağız! dedi. Hep böyle yatacağız. Eski pozisyona dönmek yok.

Arkadaşları:

— Yok elbet! diye bağırdılar. Ölmek var, dönmek yok!

Meşhur Sanatkârları TANIYALIM!

Tanıtan: SUAVİ SÜALP

Dügâhzade Hafız Hıfzı Bey

Cemaziülahırın kadim Yirmisekizini yirmidokuza bağlayan gecesinde kör Selâhattin Paşanın köşkünde gayet hızlı bir telâş mevcuttu. İşte 20 sene sonra musiki âleminde Dügâhzade namile maruf Hıfzı bey dünyaya o gece dûhul eylemişti. (Duhul tarihi: 1301) Tam beş buçuk okka olarak doğan büyük üstadı musikî 69 yaşında nalları diktiği zaman 130 okka geliyordu ki bu da üstadın ne kadar müstait bir bünyeye sahip olduğunu gösterir. Üstadın pederi olan kör Selâhattin Paşa musiki üstadlarının bulun - duğu bir mecliste herkesi zevki hayretten kendinden geçiren «Beni bir sübyan mı sandın ey gözleri râna» adlı ağır çember usulündeki bestesini o davudi sesile okumuş ve meşhur Tellâlzade İbrahim Dede tarafından takdir görmüştü. Köşkte bulunan diğer akraba çocukları bahçede kovalamaca oynarken o odasında en leziz bestelerini yapıyordu. Hıfzı ilk aşkı babasının odalıklarından bir Çerkez kızı olan Dürrücevvali sevmek - le, tatmış, ve bu aşk onun ölümüne kadar sürmüştü. Zamanla musiki âleminde yıldızı parlayan Hıfzı bey Darülzevki Musiki Cemiyetine girmiş, fasıllara hanende olarak iştirak etmeye başlamıştı. Bilhassa Şah akord üzerinden Zirguleli Suzinakı çok güzel okuyan Hıfzı bey Dügâh makamını bir mecliste bulmuş ve ismi Dügâhzade Hafız Hıfzı olmuştu. Çok içerdi ve dışarı çıkardı. İçipte dışarı çıkmadığı gayrivakiydi. Hayatının son yıllarında bir mecliste yeni bir gazelini okurken revaniyi fazla kaçırdığı için tıkanıp aniden vefat etti. Dügâhzade 1000 beste, 8.000 semai, 7.000 murabba, 600 müselles, ve bir o kadar da şarkı bestelemiş, bunları yaptığı müddetçe de günde 4 ekmek, 150 köfte 6 piyaz, 8 şişe soda içmişti Allah rahmet eyleye.

Size aşağıda bestesi ve güftesi üstadın olan meşhur eserlerinden birini sunuyoruz. Makamı: pencügâh usulü: pencüse.

Seni gonca-yı ranâ sanarak-
tan sevdimdi ey leblebı
Guşei hicriyarım tende tenne-
na fek dena (idare et)
Ruyi şebi nalânın bikarar m
sandın pek fen:
Ayrılırsam haleyi cangâhım -
sın sen benim
Velhasılı kelâm sen benimsin
ben senin tennena (iyidir)

— KIMILDAYIP DURMAYIN YAHU!.. ÇALIŞAMIYORUM.

Meğer...

Sirkte yeni alınan güzel aktris, menecere:

— Bu, benim meslek hayatımda ilk adımımdır, dedi. Herhangi bir hatadan sakınmam için bazı nasihatler vermez misiniz?..

Menecer, genç ve güzel kadının mayolu vücudunu şöyle bir süzdü, gülümsedi:

— Vereyim, dedi. Sirkin sakallı kadını ile aynı soyunma odasını paylaşma, onun önünde giyinip soyunmaya kalkışma yeter... Çok büyük bir hata yapmış olursun.

★

Al birini...

Parkta, bir bankda oturan üç kişiden ortadaki yarı uyuklar gibi dururken, iki yanında oturanlar balık tutarcasına bazı hareketler yapıyorlardı. Son derece ciddî bir şekilde bu hayali balık avına dalmışlardı.

Uzaktan onları seyreden bir polis, memuru, neden sonra yanlarına yaklaştı. Ortadaki adamın omuzuna dokunup sordu:

— Bu iki kaçık senin arkadaşın mı?

— Evet efendim.

— Öyleyse onları al ve hemen buradan uzaklaşın...

Ortadaki adam başını salladı:

— Peki efendim, dedi. Derhal gidiyoruz...

Ve hayali bir çift küreğe yapışıp. kürek çekiyormuş gibi hareketler yapmaya başladı...

SEYİS ATI

AZİZ NESİN

Bizim kuşağımız, Türk tarihinin en önemli bir dönemini yaşamak mutluluğuna erdi, ya da mutsuzluğuna uğradı. Bu, çok partili demokrasi dönemine girişimizdir. (**Başyazı gibi kuru bir başlangıç. Böyle de hikâye olur mu?**)

İşbu «Seyis Atı» adlı hikâye, işte böyle çok kuru ve sıkıcı bir önsözle başlar. Çünkü hikâyenin yazarı, politikacılarımızın pek çoğu ile seyis atları arasında sıkı benzerlikler olduğuna inanmaktadır. (Vicdan hürriyeti varsa, inancıma saygı göstermek zorundasınız. Size acıyorum.)

Çok partili döneme girdiğimiz 1945 den bu yana gördüğüm politikacıları, ikiye ayırabilirim. Olağan ata benzeyenlerle, seyis atına benzeyenler. (**Bir şeyçikler demem, dilerim, politikacıların eline düşesin...**)

Bildiğiniz gibi adına at denilen insanoğlu'nun ilk yoldaşı bu soylu hayvan, binicisinin isteğine göre yürür. Oysa seyis atları, öbür atlar gibi bir at olacak. Önündeki at koşarsa, seyis atı da koşar, durursa seyis atı da durur. Sonra bu seyis atları, nalının izinden gideceği atı da seçmez; yeter ki önünde bir at olsun, al doru, kula, kır, bakla kırı, demiri kır, ne donda olursa olsun, ister akıtma'lı, ister sekil'li, bir at olsun da önünde...

İsterseniz şimdilik politikacıların yakasını bırakalım da, seyis atının dizginlerini ele alalım.

Harp Okulu'na geçince, birkaç binicilik dersi, birkaç binicilik taliminden sonra, sözüm ona at binmeği öğrenmiş sayılıyorduk. Biz, İstanbul «Harbiye» sinin son öğrencileriydik.

Günün birinde «tatbikat var!» dediler. Bizi, iki tabura ayırdılar. Taburlardan biri «Kırmızı kuvvet», öbürü «Mavi kuvvet» oldu. Bu Kırmızı - Mavi çarpışmasını hiç bir zaman anlıyamamışımdır. Çünkü, her ne olursa olsun, tatbikatın sonunda mavi kuvvet ille de yendirilir. Oysa mavi, güzel bir renktir. Acırım, mavinin yenilmesine... (**Burası, hikâyenin en şiirli yeridir, dalga geçmeyin rica ederim.**)

Hiç bir tatbikatta mavilerin yendiği görülmemiştir. Çünkü Mavi düşmandır. Ben olsam, düşmanı yeşil yapardım. (**Nasıl, beğendiniz mi, burda ideoloji var, çaktınız tabii...**)

Evet, Mavi düşmandır. Düşmanın görevi de yenilmektir. Evdeki hesabın çarşıya uyduğu, yalnız bu Kırmızı - Mavi çarpışmasında görülür. (**Efendi, sen bu hikâyeyi uzattın. Anlatacaksan, anlat şu seyis atını!**)

Başüstüne anlatayım. Ben Kırmızı kuvvetlerdendim. Hepimize, bir yanı kırmızı, bir yanı mavi birer bez verdiler. Bu bezler, şapkalarımıza çepeçevre sarıp iğlenedik. Biz kırmızı kuvvetten olduğumuzdan şapkalarımızdaki işaret bezinin mavisi dışa dönüktü.

Beni, Kırmızı Kuvvet komutanının atlı habercisi yaptılar. Bu, herkesin arayıp da bulamadığı bir görevdi. Arkadaşlarım, omuzlarında tüfek, teçhizat, yayan çalışacaklar, atlıyacaklar, sıçrayacaklar, koşacaklar, çekilecekler, bense at üstünde... İşin hiç de böyle olmadığını, seyis atına binince anladım. Seyis atına binmektense, değil atlamak, sıçramak, kuş olup uçmak, balık olup yüzmek, çok daha kolaymış.

Şehir dışına çıktık. «Hürriyet-i Ebediye» tepesinin ilerlerine, açık araziye geldik. Mavi ve kırmızı kuvvetler, yerlerini aldı. Ben, Mavi Kuvvet komutanının arkasındaydım. İkimiz de at üstünde olduğumuzdan, oraya kadar hiç bir aksaklık olmadı. Altımdaki atı kendim yürüyorum sanıyordum. Oysa, benim bindiğim seyis atı, binbaşının atına uyar gidermiş. Gerçek hayatta da böyle olmaz mı? Olaylar gönlümüze göre yürüyünce, onları biz böyle yürütüyoruz, sanırız. İnsanoğlu'nun mutluluk budalalığı işte.. Ama olaylar bizim isterlerimize karşıt çıkınca, acı gerçek kafamıza dank eder. (**Dikkat: kıssadan hisse. Bu da hikâyenin felsefesi. İyi mi?**)

Kırmızı Kuvvet komutanı olan Binbaşı, benim çok sevdiğim, Avrupa'lada binicilik yarışlarında madalyalar, kupalar kazanmış ünlü bir süvariydi. Üstelik de sert mi sert. Yani, şapkasının kokartından, çizmesinin ökçe demirine kadar tam bir binbaşı. Birkaç bin kişinin yüzdüğü, güneşlediği bir plâjda, bu adamı mayolu olarak her kim görse,

— İşte bir binbaşı!.. der.

Durup duruyorduk. Altımdaki at birden hopladı. Ben eğerin üstünden, atın boynuna düştüm. Hemen hayvanın kulaklarına yapıştım. Bu hayvana ne oldu? Dizginleri çekmedim, baldırlamadım, gemi çekmedim. Ben hiç bir şey yapmadım ama, önümdeki binbaşı, atını mahmuzlamış. Onun atı koşunca, benim seyis atı durur mu?.. Aman boş bulunmaya gelmez... At, beni sıçratıp duruyor. Ama usturuplu sıçrattı, boynundan hoplayıp, apışım atın boynundan kesildi, kendimi yine eğerin üstünde buldum. Evet, eğerdeyim ama, eğerin üstünde bir türlü duramıyorum. At beni sıçratıp sağrısına oturtuyor, sıçratıp boynunun üstüne atıyor; bir öne, bir geri, bir sağa, bir sola... Bunun en iyisi, düşüp de kurtulmak ama, komutan habercisiz kalacak. Bağırsam, ayıp... Dizgine asılıyorum, eğerin ön hanesine yapışıyorum. Derken dizginler elimden kurtulmadı mı... Eyvah... Bir elimle atın yelesine, öbürüyle eğerin ön hanesine yapıştım, yatıp abandım atın sırtına.. Mevzilerin bölüklerden birinin de önüne geldik. Burda attan düşersem, arkadaşlara rezil olmak var. Artık emekli oluncaya kadar alay ederler... Ata yalvarıyorum:

— Yavrum... Gözünü seveyim... Yavaş ulan, yavşatan namussuz... Çüş, çüş be... N'olursun...

İnsafsız seyis atı merhamete gelmeyince,

— Allah diyorum, Allahım, Allahım beni şunca arkadaşa rezil etme!..

Allaha yalvarmaktan başka hiç bir çarem kalmamış; dizgin elden çıkmış, atta insaf kalmamış, başka ne yapılır?.. At binmemiş olanlar bu zorluğu anlayamazlar. Oturak yerimi bir türlü eğerin üstünde tutamıyorum. At beni binici yerine koymuyor ki... Saman çuvalı gibi o yana bu yana fırlatıyor. Yine vicdanlı hayvanmış, kaldırıp yere atmıyor. Tam kayıp kayıp düşecekken, hoplatıp üstüne oturtuyor.

Felâketin büyüğü, binbaşı atını durdurunca oldu. Çünkü atı durunca benim seyis atı da, iki ön ayağını ileri dikip, çakılmış kazık gibi birden bire zınk diye durunca, ben artık kendi vücudüme sahip olamadım, atın üstünden havalandım. Hani, spor filmleri vardır, rölanti film çevrilir de atlet, yavaş yavaş havaya uçar ya, işte öyle... Ben uçtum, sonra hayvanın boynunun üstünden, önümdeki binbaşının atının arka ayakları dibine düştüm. (**Siz şimdi beni, bu anlattıklarıma bakarak, ham halat biri sanırsınız. Değil valla... İnanmazsanız arkadaşlarıma sorun. Ben o zaman, okulun piramit takımındaydım. Arkadaşlarımın kurduğu beş katlı piramidin tepesine hop diye fırlar da, orda ya amuda kalkar, ya da atlet fanelamdan bayrak çıkarırdım. Beğendiniz mi?**)

İlk işim, düştüğümü kimse gördü mü diye yanıma yöreme bakmak oldu. Gören yok, gülmüyorlar... Yerden fırlayıp, atın dizginlerine yapıştım. Başladım hayvanı sevip okşayıp yalvarmaya:

— Ooh benim canım... N'olur, yavaş...

Atladım sırtına. Binbaşı bölük komutanıyla konuştu. Atını sürdü. Onun atı fırlayınca, artık benimkini tutma. Bu sefer dizgin kayışlarına yapışmışım kı, kolum kopar da kayış elimden çıkmaz. Dizgini tutmak kolay, oturak yerimi eğerin üstünde tutamıyorum. At beni çalkalaya çalkalaya içimi dışıma çıkardı. Öldüm, bittim... Öbür bölüğün önünde binbaşı atını durdurunca, benimki zınk diye durdu, bütün çabam boşa gitti, ben yine kendimi atın üstünde tutamadım. Havalandım, yere oturdum. Buna, oturdum demek hiç doğru değil. Çünkü insanlar başlarının üstüne oturmazlar. İnsanın oturma organı başı değil, başka yeridir. Ama bu sefer dizgin kayışlarını elimden bırakmadığımdan, sanki yere atlamış gibi yaptım, atın üstüne sıçradım.

— Büyük Allah beni utandırma!..

Binbaşı atı sürdü. Bu sefer dört nal, uçuyoruz. En rahatı dört nal. Çünkü dört nalda, benim gibi acemi binici çalkalanmıyor. İhtiyat bölüğünün önüne gelince, binbaşı birden atını durdurmaz mı? Ben yine uçtum ki, bu sefer ki uçuş, Hazret-i İsa uçuşu... Allahını seven beni tutmasın. Ben uça, uça, doğruca... Nereye biliyor musunuz? Önümde, at üstünde duran binbaşının sırtına... Bu yer yüzünde bir insan için bundan büyük bir terslik olamaz. Şimdi, binbaşının atı üstünde iki kişiydik: binbaşı ve habercisi... Belâlardan yine de insanoğlu bir avuntu bulabilmeli. Binbaşının arkasına düştüm, ya önüne düşseydim...

Binbaşı başını geri çevirip,

— O ne? diye bağırdı
Kendimi yer attım.

— Efendim... diye başlayıp bir şeyler kekeledim. İyi ki binbaşı üstelemedi.

Kendi atıma sıçradım. Binbaşı, beşinci bölüğe söylenecek bir emir verdi. Ben, atı beşinci bölüğün olduğu yere süreceğim. Atı baldırladım, gitmez. Dizginleri salladım, gitmez. Topuklarımı karnına vurdum, gitmez. Önündeki at yürümeyince benim seyis atı kıpırdamıyor. Binbaşı atını başka yana sürünce, benim ki de arkasından yürüdü. Binbaşı sert,

— Ben sana ne dedim? dedi.

Sesimi çıkarmadım.

— Ben sana beşinci bölüğe git... demedim mi?

Yine sesimi çıkarmadım.

—Ne duruyorsun?

Ben mi duruyorum, at duruyor. Ama bunu binbaşıya nasıl anlatırsın?

Binbaşı kızdı,

— Çekil, çekil!.. diye bağırdı, senin gibi haberci istemiyorum, defol!..

Nasıl defolayım, olamıyorum ki... Binbaşının atının arkasından benim ki de tırıs tırıs gidiyor. Hayvanın başını çevirmek için dızginlere nasıl var gü cümle asılıyorum, at oğlu at bana mısın demiyor.

— Git oğlum, git başımdan... Git be... Belâ mısın yahu?.. Defol!..

— Efendim... at... gitmiyor... ben... gideceğim ama... at... bu hayvan...

Binbaşının kızgın suratı yumuşadı. Güldüğünü belli etmemek için, başını çevirdi.

— İn attan! dedi.

Derken karşıdan iki atlı kopmuş geliyor. Benim at onları görünce daha durur mu? Bir parladı, haydi o iki atın arkasından... nasıl bir felâket, nasıl bir belâ... Benim artık bütün çabam, attan düşmemek. Öyle uçuyoruz ki düşersem parça parça olacağım. Evet, sonunda düştüm de... Hem bu sefer, sol ayağımı da üzengi demirinden çıkaramadığımdan, yerde sürükleniyorum. Ölebilirdim. Ölmedimse, önde giden iki atın durmalarından. Onlar durunca, benim seyis atım da durdu. Sürüklenerek ölmekten kurtuldum. Pantalonun sol diz kapağı boydan boya yırtılmış, dizimden şakır şakır kanlar akıyor.

Attan inen subaylar, atlarını seyise verdiler. Ben de atıma atladım. Yine atım, kulakları düşük yürümeğe başladı. Ödüm patlıyor, sağdan soldan koşan bir at çıkacak diye... Çünkü benimki de onların ardına takılacak. Öyle de oldu. Benim atım, önünde koşan hangi at görürse, onun ardına takıldı. Ben o atın sırtında, tatbikat alanında oradan oraya, ordan oraya gittim geldim. Bir ara rüzgâr gibi koşan atım, az kalsın beni bir ağacın dalına asılı bırakacaktı. Bir ara, düşman olan Mavi kuvvetlerin içine düştüm. Hemen şapkamdaki işaret bezini ters çevirip, mavisini dışa getirerek esir olmaktan kurtuldum.

Yine başka atın arkasından rüzgâr gibi koşan atım, az kalsın beni bir ağacın dalına asılı bırakacaktı. Dal, başımdan şapkayı sıyırıp aldı. Şapkasız da kaldım. Yüzüm, çarpan dallardan çizik içinde...

Ve sonunda, dört nala uçan atım, yine böyle karşıdan koşan bir atla çarpıştı. Gözümde şimşekler çaktı, bir süre kendime gelemedim. Kendime geldiğim zaman, yine at üstündeydim. Ama, beyaz bir attı. Oysa benim bindiğim seyis atı, yağızdı. Anlaşılan o çarpışmada, nasıl olmuşsa biz atları değişmişiz. Çarpışınca ben atımın üstünden fırlayıp, öbür atın üstüne çıkmışım. Bana çarpanın ve benim bindiğim seyis atının ne olduğunu bilmiyorum.

Altımdaki beyaz at, iyi bir attı. İstediğim yere götürebiliyordum. Demek, seyis atı değil...

Yanımı yönümü şaşırmışım, dağ bayır gidiyorum. Ama perişanım. Sağ ayağımdaki tozluk yok, düşmüş. Bir birliğin içine daldım. Bir yüzbaşı,

— Buraya gel! dedi.

Attan indim. Selâm verdim. Ama başımda şapka yok. Sağ ayağımda tozluk yok. Kayış da düşmüş, pantalon belimden sarkmış. Pantalonun sol dizi boydan boya yırtık, kan içinde... Yüzümün çiziklerinden kan sızıyor. Şapkasız asker, eliyle selâm verir mi? Şaşkınlıktan işte..

Yüzbaşı,

— Bu ne? dedi, ne oldu sana?

Ne diyeyim? Yüzbaşının arkasında bütün arkadaşlar... Üzüntümü anlıyabilmeniz için, benim o zamanki niyetimi bilmelisiniz. Ben general olacağım, general... olacağım, general...

— Efendim, dedim, düşman içine düştüm. Esir edeceklerdi. Kaçarken böyle oldum işte...

—Senin işin ne?

— Haberciyim. Size binbaşının emrini getirdim

Binbaşının verdiği emri söyledim. Ama kime biliyor musunuz? Mavi kuvvetlere. Çünkü ben kırmızı kuvvetlendendim. Kırmızı kuvvet komutanının emrini, şaşkınlıktan mavi kuvvetlere söylemiştim.

Bu yanlışlıktan sonra, bütün işler, birlikler, emirler birbirine karıştı. Ama sonunda her zamanki gibi, kırmızı kuvvet yani biz galip geldik.

Şimdi, neden birtakım politikacıları seyis atına benzettiğimi anlamışsınızdır Çünkü bunlar, kendi kendilerine yürüyemezler, koşamazlar, ille önlerinde, gölgelerinden gidecekleri başka bir politikacı bulunacak...

OSMAN BÖLÜKBAŞI AV PEŞİNDE...

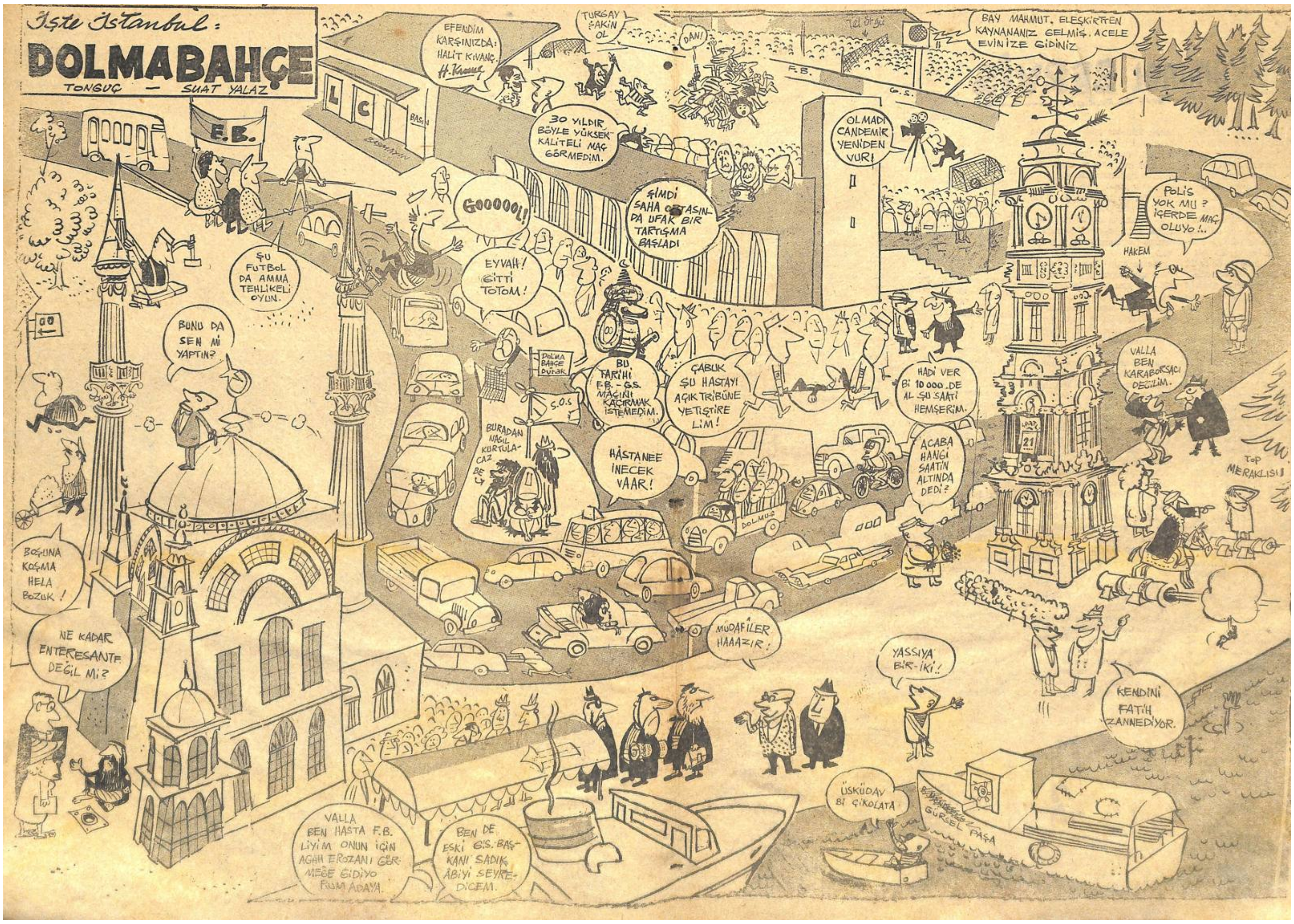
İşte İstanbul:
DOLMABAHÇE
TONGUÇ — SUAT YALAZ
EFENDİM KARŞINIZDA: HALİT KIVANÇ. H. Kıvanç
TURGAY ŞAKİN OL
DAN!
Tel örgü
BAY MAHMUT. ELEŞKİRTTEN KAYNANANIZ GELMİŞ. ACELE EVİNİZE GİDİNİZ
F.B.
G.S.
L C
BASIN
BASMAYIN
30 YILDIR BÖYLE YÜKSEK KALİTELİ MAÇ GÖRMEDİM.
OLMADI CANDEMİR YENİDEN VUR!
ŞİMDİ SAHA ORTASINDA UFAK BİR TARTIŞMA BAŞLADI
GOOOOOL!
POLİS YOK MU? İÇERDE MAÇ OLUYO!..
HAKEM
ŞU FUTBOL DA AMMA TEHLİKELİ OYUN.
EYVAH! GİTTİ TOTOM!
BUNU DA SEN Mİ YAPTIN?
DOLMA BAHÇE DURAK
S.O.S
BU TARİHİ F.B. - G.S. MAÇINI KAÇIRMAK İSTEMEDİM.
ÇABUK ŞU HASTAYI AÇIK TRİBÜNE YETİŞTİRELİM!
HADİ VER Bİ 10 000.DE AL ŞU SAATİ HEMŞERİM.
VALLA BEN KARABORSACI DEĞİLİM.
BURADAN NASIL KURTULACAZ BE
HASTANEE İNECEK VAAR!
ACABA HANGİ SAATİN ALTINDA DEDİ?
21
TOP MERAKLISI
DOLMUŞ
BOŞUNA KOŞMA HELA BOZUK!
NE KADAR ENTERESANTE DEĞİL Mİ?
MÜDAFİLER HAAAZIR!
YASSIYA BİR-İKİ!
KENDİNİ FATİH ZANNEDİYOR.
ÜSKÜDAY Bİ ÇİKOLATA
GÜRSEL PAŞA
VALLA BEN HASTA F.B.LİYİM ONUN İÇİN AGAH EROZANI GÖRMEĞE GİDİYO RUM ADAYA.
BEN DE ESKİ G.S. BAŞKANI SADIK ABİYİ SEYREDİCEM.

İşte İstanbul:

DOLMABAHÇE

TONGUÇ – SUAT YALAZ

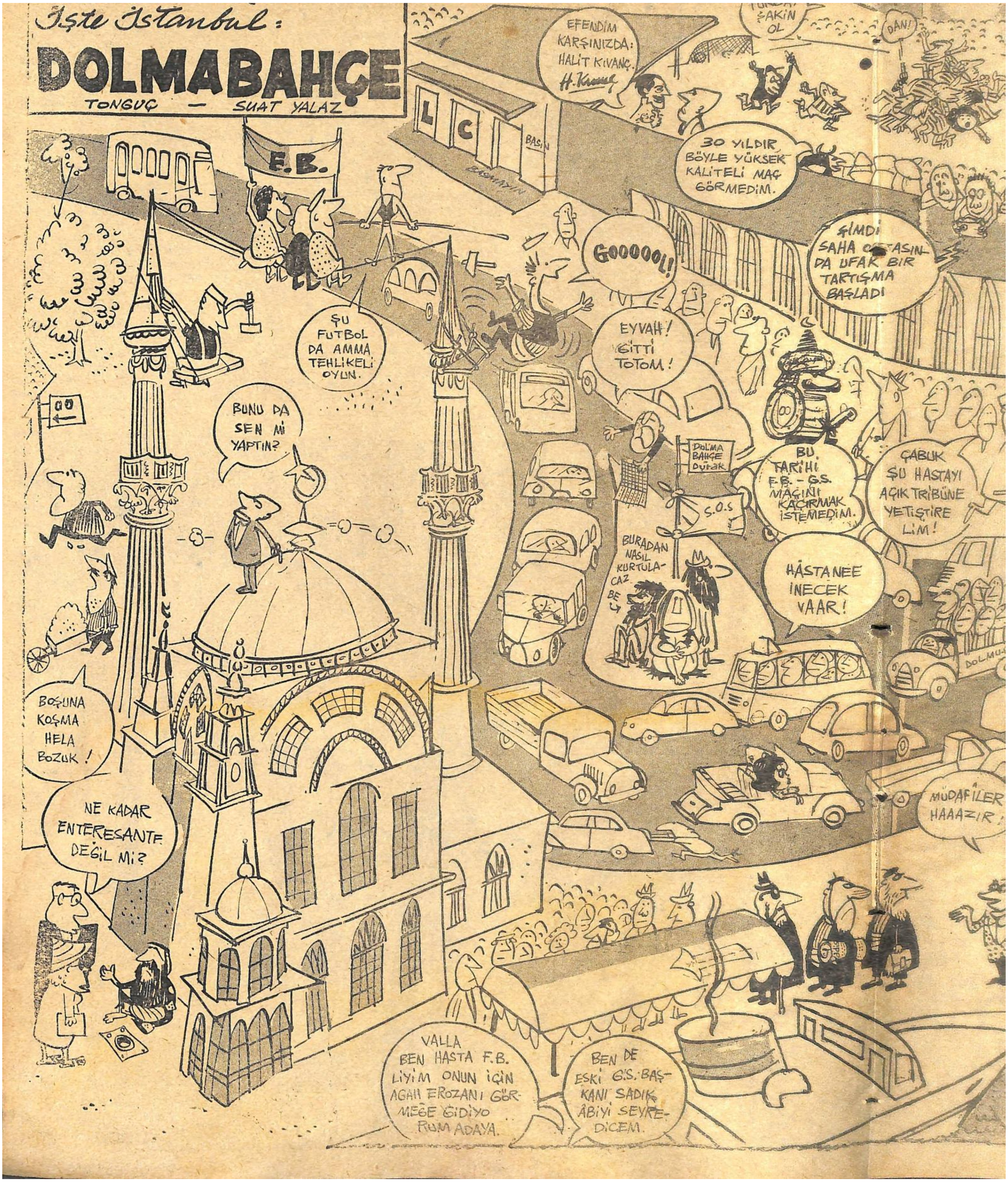

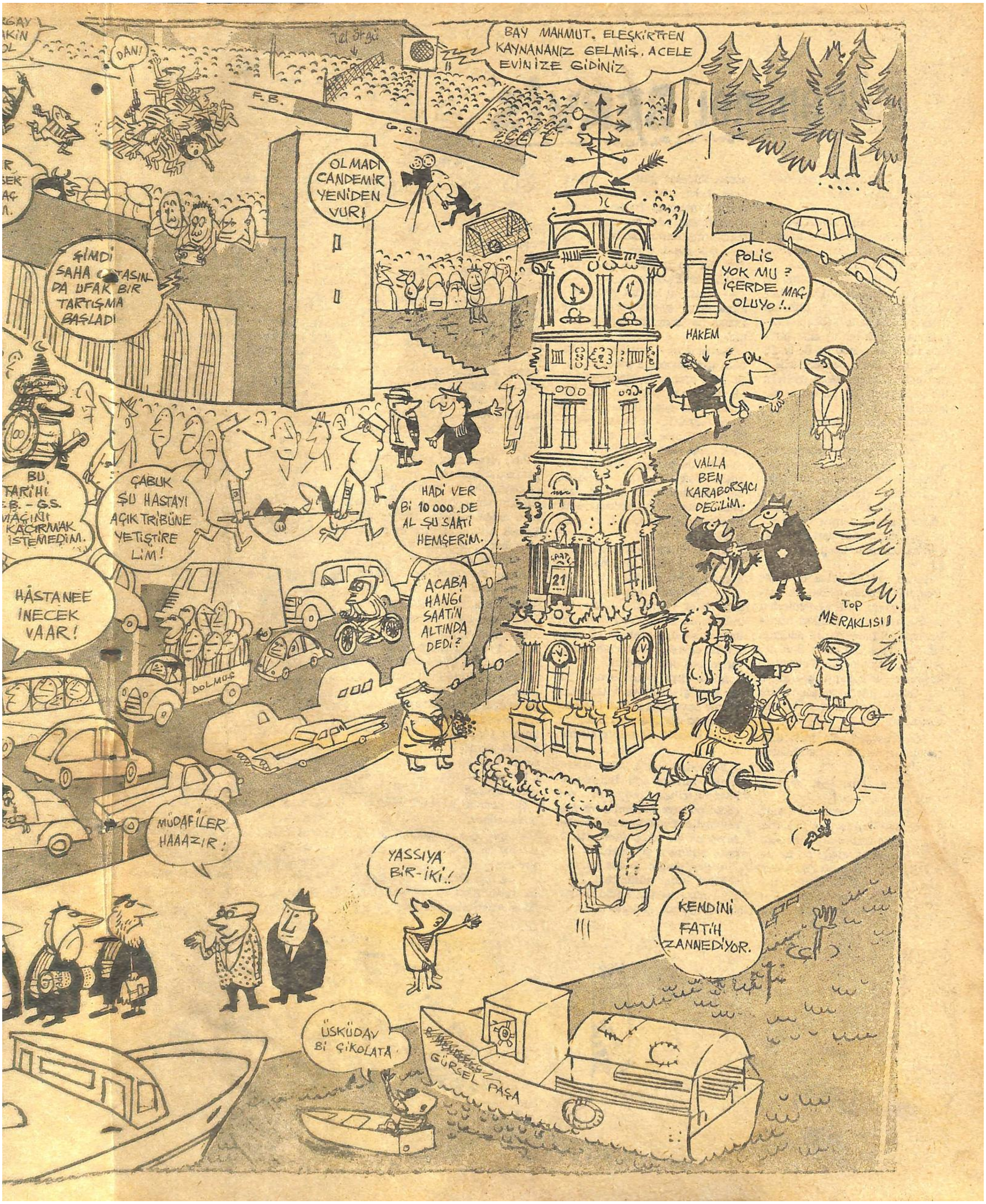
DAN!
F.B.
G.S.
BAY MAHMUT. ELEŞKİRT'TEN KAYNANANIZ GELMİŞ. ACELE EVİNİZE GİDİNİZ
OLMADI CANDEMİR YENİDEN VUR!
ŞİMDİ SAHA ORTASINDA UFAK BİR TARTIŞMA BAŞLADI
POLİS YOK MU? İÇERDE MAÇ OLUYO!..
HAKEM
BU TARİHİ F.B. - G.S. MAÇINI KAÇIRMAK İSTEMEDİM.
ÇABUK ŞU HASTAYI AÇIK TRİBÜNE YETİŞTİRELİM!
HADİ VER Bİ 10 000.DE AL ŞU SAATİ HEMŞERİM.
VALLA BEN KARABORSACI DEĞİLİM.
HASTANEE İNECEK VAAR!
ACABA HANGİ SAATİN ALTINDA DEDİ?
TOP MERAKLISI!
21
DOLMUŞ
MÜDAFİLER HAAAZIR!
YASSIYA BİR-İKİ!
KENDİNİ FATİH ZANNEDİYOR.
ÜSKÜDAY Bİ ÇİKOLATA
GÜRSEL PAŞA

mükemmel SERVİS

ÇEVİREN - ALPLÂÇİN

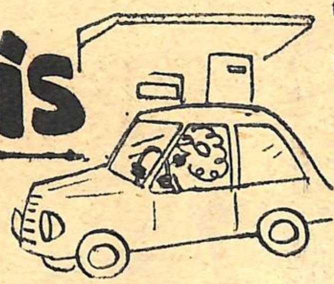

Karım benzinimizin neredeyse bitmek üzere olduğunu söyleyince:

— Eyvah, dedim. Buradan 35 40 kilometre ötedeki yol kavşağına kadar bir benzin istasyonu yoktur. Yolda kaldık desene...

Cevap vermeksizin, otomobili sürmeye devam etti. Aradan beş dakika geçmemişti ki, ikimizin de gözleri parladı. Yolun sol tarafında büyük bir açıklık, bunun biraz ilerisinde de üç katlı, son derece geniş pencerelerinden bol bol güneş alan modern bir yapı vardı. Burası bir servis istasyonuydu.

Yapının ardındaki koruya hayran hayran bakarken:

— Hayret, diye söylendim. İki ay önce bu yoldan geçmiştim, böyle bir servis istasyonu yoktu. İnsanoğlu ne tuhaf, bir kere azmettikten sonra, iki ay gibi kısa bir zaman içinde çölün ortasında cennetten farksız bir yer hazırlaması işten bile değil...

Karım, arabayı, blok blok taş döşenmiş açıklığa çekti. Bir servis istasyonu müstahdeminden ziyade, renkli ve müzikal filmlerdeki otel müdürlerini andıran bir adam bizi karşıladı. Son derece şık giyinmişti. Yakasında kocaman bir karanfil göz alıyordu. Göğsü pileli, yakası kolalı pike gömleğine hayran hayran bakındım.

Krem rengi ipek mendiliyle şakaklarındaki ter damlalarını kurulıyarak:

— Hoşgeldiniz, dedi. Seyahatiniz nasıl geçiyor?

— Teşekkür ederiz, diye karşılık verdim. Sizden şey rica edecektik. Mümkünse... Gülümsedi:

— Ne demek efendim, ne demek?.. Vazifemiz bu. Şu taraftan buyrun, gül bahçemizi takdir edeceğinizden eminim. Kayısı rengi Sicilya gülleri, ateş kırmızısı Endülüs gülleri... Daha neler, neler... Bina hakkında ne düşünüyorsunuz? Projeyi hazırlıyan mimar, yılın en büyük mimarî armağanını kazandı.

— Çok güzel, diye mırıldandım. Bu işe muazam para yatırıldığı muhakkak.

— Muazzam da lâf mı?.. Benimle gelip, spor salonumuzu ve yüzme havuzumuzu bir görseniz?

Tartışmanın faydası yoktu. Beni spor salonuna götürdü. Çeşit çeşit jimnastik âletlerini bir, bir denemem için israr etti. Bir aralık, ping-pong masasının varlığını farkettim ve bunun yerinde bir düşünce olduğunu söylemek gafletinde bulundum.

— Bu da bir şey mi? diyerek güldü. Voleybol, tenis, hendbol, beyzbol sahalarımız da var. Arabanızın servisi yapılırken, sıkılmanızı önlemek için her çare düşünülmüştür.

Sonra, bütün oyunları denemem için - gayet kibarca, karşı konulmaz bir şekilde - israr etti. Üç set tenis oynadık (ilk iki sette beni yenmiş, nezaketen müşterinin kazanması için bir üçüncü set oynamamızı istemişti). İki devrelik bir hendbol maçında, ben onu yendim.

Adeta eliyle beni soyup, şık bir şort giydirdi ve itercesine yüzme havuzuna soktu. Oyunların sebep olduğu yorgunluğum, suyun serinliğiyle silinip gitmişti.

Banyodan sonra, yatak odalarından birisini açtı. Burada televizyon cihazı, radyo, en son çıkan polisiye romanlar ve mükemmel caz plâkları ile beraber gayet şık bir pikap mevcuttu. İpekli pijamayı giyerken:

— Şey, dedim. Acaba karım?..

Kibar kibar gülümsedi:

— Müessesemiz, kadın müşterileri oyalıyacak, gönüllerini eğliyecek çareleri de ihmal etmemiştir. Bu hususta endişeniz olmasın.

Çaresiz sustum. Biraz dinlendikten sonra, beni golf sahasına götürdü. Hareketli bir golf partisi yaptık. Bunun ardından da, binanın en üst katındaki taraçaya çıkıp, buzlu viskilerimizi iç - tik.

Artık ne derse yapıyordum. Karım hâlâ görünürlerde yoktu.

— Eh, dedi. Şimdi kendinizi daha iyi hissediyorsunuz herhalde? Bir şeyler yemek ister misiniz?

Piliç kızartması, salata, İtalyan usulü makarna, karides ve çikolatalı kekten ibaret mükellef bir yemek sundu. Doğrusu fena halde mahçup oluyordum. Yemek üstüne bir fincan da koyu kahve içtim. Anlattığı fıkraları dinliyerek kahkahalar atıyordum. Bir aralık gene karım aklıma geldi.

Onu sorunca, ayağa kalktı:

— Gelin, dedi. Birlikte, binanın birinci katındaki pavyona indik. Pencerelerin perdeleri çekilmiş olduğu için, burası iyiden iyiye loştu. Tatlı bir müzik, salonda yumuşak bir ahenkle dalga dalga yayılmaktaydı. Karım, sessiz filmlerdeki 1920 yıllarının jönprömiyerlerini akla getiren geniş omuzlu, uzun favorili, ince bıyıklı, baygın bakışlı bir delikanlıyla sarmaş dolaş dansediyordu.

Bir yandan da mırıl mırıl konuşuyorlardı.

— Hey, diye seslendim. Müessesenizi işi biraz ileri götürmüyor mu?

— Aman efendim, diye karşılık verdi. Zahmet değil ki bu... Müşterilerimizi memnun etmek tek idealimizdir.

Çalınan parça bitince, herifin, hâlâ karımın beline sarılı kolunu zorlukla çözdüm.

— Eh, dedim. Artık biz gitsek. Herhalde, arabamızın benzin ikmâli yapılmıştır.

Servis istasyonunun idarecisi, ellerini oğuşturarak:

— İşte tek eksiğimiz bu, diye cevap verdi. Tanklarımıza henüz benzin almış değiliz. Fakat iki gün sonra bu da olacak.

Sonra, üniformalı bir müstahdemin getirmiş olduğu bir hesap fişini kontrol etti ve bana uzattı:

— Umarım ki pahalı bulmıyacaksınız. Oyun ücretleri, yemek, hattâ karınıza refakat eden kavalyenin yevmiyesi de dahil, sadece 85 dolar... Dilerseniz, benzin gelinceye kadar iki gün burada kalabilirsiniz. Sizleri memnun ettiğimizi umarız... Servisimiz mükemmeldir.

Karımla bakıştık. Halinden memnun görünüyordu.

— Evet, dedim. Doğrusu mükemmel bir servis. Fakat acelemiz var. Onun için yürümek zorunda da kalsak, biran önce yola çıkmayı tercih ederim...

seçme saçmalar

★ Ateş olmayan yerde duman çıkmaz.

Niye çıkmasın?

★ Ulan belânı mı arıyorsun?..

Hayır helâyı arıyorum

★ Elfâz-ı garibe-i hakikat, pür sefalet-i ihtitat

Türk Dili ve Edebiyatı kitabı cilt, III.

★ İnsan, insan olduğu müddetçe insandır...

Hayvanları Koruma Cemiyeti

★ Beni sempatik buluyor musunuz?

Sempatik Sistem

★ Erkeksen karşıma çık...

Krozman

Bayan Döviz

AZİZ NESİN *in büyük romanı*

— 5 —

Bir gece Tilki Zeki, Amerikalı kadına, «Sen benim eski karıma ne kadar da benziyorsun. «O da senin gibi gündüzleri iç çamaşırı giymez de bunları gece yatarken giyerdi.

Ters bir kadındı.» diyor. Mrs. Jonker de Tilki Zeki'ye «Sen de benim tıpkı eski kocama benziyorsun. O da senin gibi başını yastığa koymasıyla horlaması bir olurdu.» diyor. Derken bunlar eski karı - koca olduklarını anlamıyorlar mı? Yâni kadın, gündüz çıkardığı iç çamaşırlarını geceleri giyen ters biri olmasa, Tilki Zeki bile eski karısını tanımıyacak. Niçin demişler, hayvanlar koklaşa, insanlar konuşa konuşa anlaşırlar diye... Amerikalı iş adamının karısı Mrs. Jonker, oysa Senâ değil miymiş... Kadın Amerikaya gidip, orda bu iş adamıyle evlenmiş. Yaa.. Tilki Zeki, iç çamaşırı dalgasından onun Senâ olduğunu çakmış ama kimseye söylemiyor. Sonra bir gece iş iyice anlaşıldı. Mrs. Jonker, yâni Senâ «Bize biraz Türk sipesiyalitesini, Türk orijinalitesini gösterin» demiş. Ne yapsınlar... Onlarda tutup, bu Amerikalı karı - kocayı bir gazinoya götürmüşler. Gazinoda Sulukule gecesi varmış. Sulukule'nin çingene kızlarını getirmişler, oynatacaklar. Yerli sipesiyalite diye, rakıyı da dayamışlar, rakı pastırmalı yumurta, cacık... Bu senin Mrs. Jonker, yâni Senâ, cacıkla, pastırmalı yumurtayla rakıyı içip içip kafayı çekince, iyice çoşmuş, başlamış nağra atmağa... Kocası şaşmış, bu nağra Amerikan işi değil. Sulukuleli çingene kızları ortaya çıkıp çiftetelli oynamağa başlayınca, artık Senâ kendini tutamamış. «Açılın ulan kahpeler. Öyle mi göbek atılır... Sulukulenin itibarını da iki paralık ettiniz» diyerek ortaya fırlamış. Bakmışlar, Mrs. Jonker Türkçe konuşuyor. Seninki ortaya fırlamasiyle bir bir soyunup, bir sütyen, bir külot kalınca, naylon kombinezonu da göbeğinin üstüne bağlayıp, şakır şakır göbek atmağa, çiftetelli oynamağa başlamış. Saz takımına da: «... çiftetellisi olsun anam» diye bağırırmış.

Amerikalı iş adamı «vay bizim karıda ne marifetler varmış...» diye şaşmış, o şaşkınlıkla karısını unutup, sabahleyin kalkan ilk uçakla İstanbul'dan kaçıp gitmiş. Senâ da «Ben vatanıma kavuştum» diye oynıya oynıya, göbek ata ata Taksim gezisine çıkmış. Orda göbeğine bağladığı naylon kombinezonu da, heykelin kaidesine bırakıp, yeniden oyuna başlamış. Polisler onu «Sosyeteden bir kadın rezaletini ortaya çıkarıp herkese gösterdi» diye yakalamışlar. Altı saat sonra Senâ'nın aklı başına gelip İngilizce konuşmağa, ben Amerikalıyım, Misis Jonker'im demeğe başlamış ama, iş işten geçmiş, kim olduğu anlaşılmış. İşte ondan sonra Senâ burda kaldı, yeniden evlendi, Madam Şey adını aldı. Şimdi onu herkes sosyetede Madam Şey diye tanır. İyi, hoş kadındır, yalnız bir huyu vardır. İki şişeden çok rakı içti mi, hemen soyunur dökünür, sokağa fırlayıp göbek atmağa başlar. Herkesin bir huyu var, ne diyeceksin. Hani gazeteler sık sık, sosyeteden bir kadın rezalet çıkardı, diye yazarlar ya, işte o, bu Madam Şey dir. Onun için arkadaşları, Madam Şey'e iki şişeden fazla rakı içirmezler.

MÜSTESNA HAMFENDİ'NİN HİKÂYESİ

Halûk, Muzaffer'i bırakıp yukarı çıktığındanberi ancak bir saat olmuştu. Bu bir saatte Muzaffer'in başından olmadık işler geçti. Tıknaz esmer delikanlı, yüzü mosmor, ter içinde kalmış, durmadan Halûk'u aramaktaydı. Bu kadar kalabalık içinde onu bulmak kolay olmadı. Bir küçük ormana benzeyen bahçeyi, barı, pavyonu, üst kattaki tarasları, her yeri aramıştı. Sonunda onu dans ederken gördü. Kollarının arasında, şişman, domates suratlı bir kadın vardı. Her dokunulan yerinden kan
fışkıracak sanılan bu kadın
Halûk, arada bir gözlerini c
kapayarak tatlı tatlı bir şeyl
anlatmaktaydı. Çok şairane po
lar alıyordu. Şişman kadın'n d
Halûk'un sözlerinden eriyece
gibi olduğu ta uzaktan belliy
di. Muzaffer, durmadan Halûk
el, kol işaretleri yapıyordu. Me
olmuş gibi gözlerini kapayara
şişman kadına bir şeyler anla
tan Halûk, onu hiç görecek gi
değildi. Pistin kenarına gelirl
diye onları kolladı durdu. Böy
bir fırsatta Halûk'un eteğinde
çekti,

— Arkadaş, ben canımı kur
tardım, gidiyorum... diye fısı
dadı.

Halûk da ona,

— Bekle! diye fısıldadı.

Kolundaki şişman kadın, Ha
lûk'un «Bekle!» dediğini duy
muş, ona,

— Seni ebediyete kadar bekl
yeceğim... diyordu.

Halûk, neden sonra, dış ka
sahanlığında duran arkadaşı
nın yanına gittiği zaman, on
çok dalgın buldu.

— Neyin var? diye sordu.

— Daha ne olsun yahu... Ca
nımı zor kurtardım be... Gide
ceğim, yol parası yok. Sen ba
na beş lira borç ver de, ben bu
dan gideyim.

Halûk, gülerek Muzaffer'i
koluna girdi. Yavaş yavaş on
bara götürdü. Yanyana iki yük
sek tabureye oturdular. Halûl
barmene,

— İki viski... dedi.

Sonra Muzaffer'e sordu:

— Anlatsana, ne oldu?

— Ben salonda, taa diptel
pencerelerden birinin yanında
kendi halimde duruyordum. N
olup bitiyor diye etrafımı seyre
diyorum. Dalmışım... Arkamda
acaip fısıltılar gelmeğe başlad
Allah Allah... Benim arkamd
pencere var. Bu fısıltılar nerde
geliyor? Böyle cıvıl cıvıl bir şey.
Derken, arkamdaki pencereni
kadife perdesi, oynamağa, dal
galanmağa başladı. Pencere açı
değil ki, rüzgâr gelsin...

Halûk,

— Hımm, anladım, dedi, sa
kın perdeyi kurcalamasaydın...

— Neme gerek, kurcalama
dım.

— Burda öyle her yer karıştı
rılmaz, ellenmez. Hattâ kapıları
insanın kendi kaldığı odanın
kapısı bile olsa, küt diye birden
bire açılmaz. Her yerin kendine
göre bir üsûlu var. Kapıyı açma
dan önce öksüreceksin. Birinc
öksürük, ihbar demek. Sonra bi
daha öksüreceksin. İkinci öksü
rük, hazırlıklı bulunun demek
tir. Üçüncü öksürük: Toparla
nın, geliyorum... Yani, eliniz

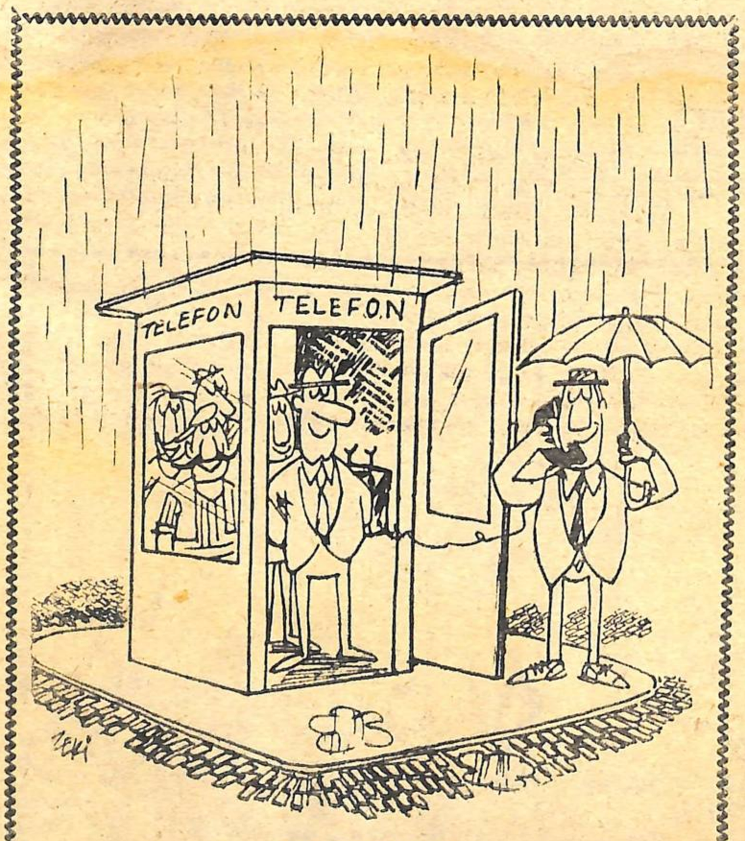

YAZISIZ

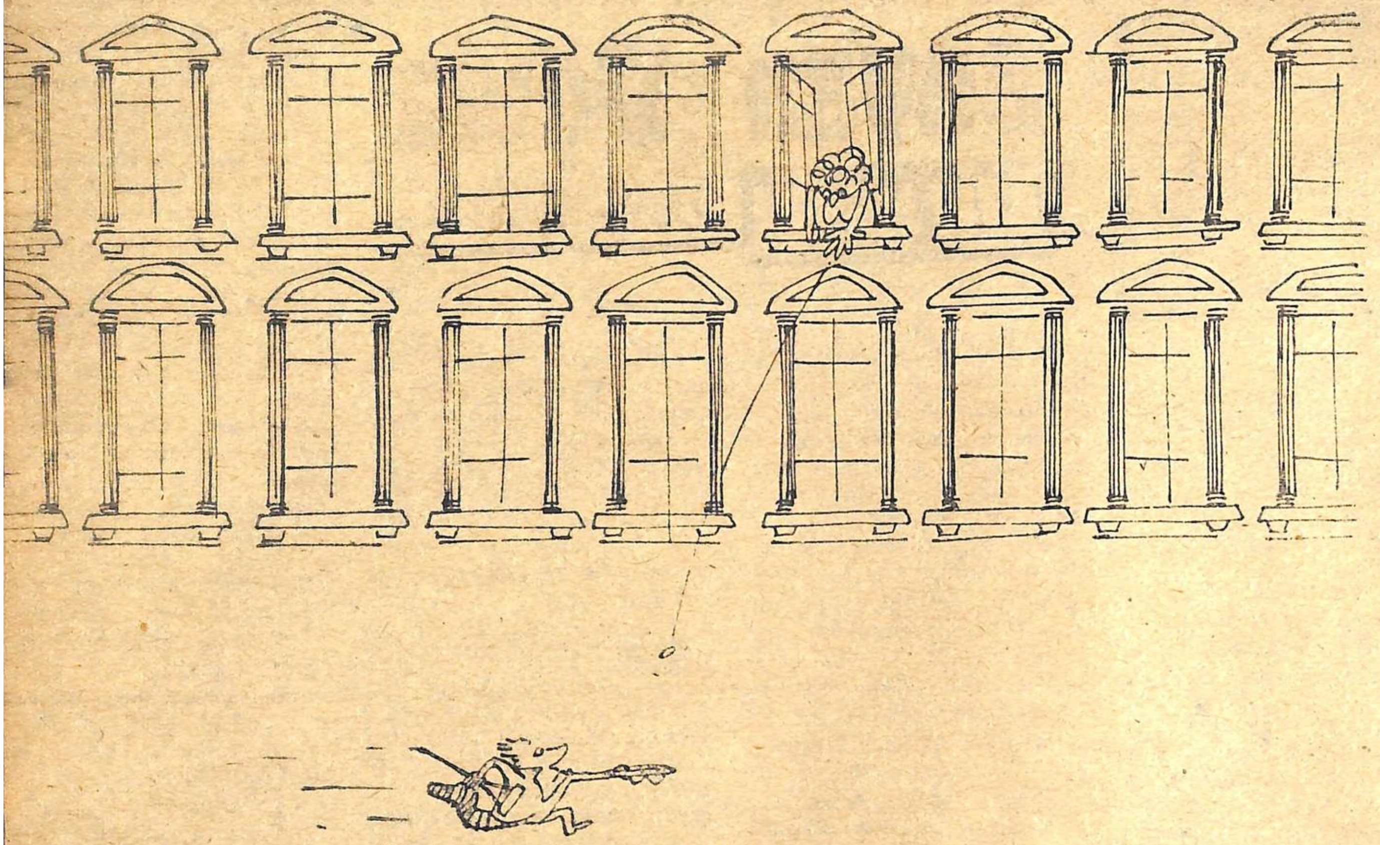

YAZISIZ

buk tutun, benden günah git- geliyorum, demek... Ondan nra da yine kapı açılmaz. Yavaş yavaş yirmiye kadar sayar, nra kapıyı açarsın. Yine de içerdekiler, toparlanamamışlarsa, ardon, der dönersin... Olur, içerdekiler, heyecandan kapıyı tlemeyi unutuverirler. Burda yle perde merde kurcalanmaz.

— Kurcalamadım yahu... Yük k sosyeteye girmedik dedikse, n de beni büsbütün yabani ndın. Biz de dağdan inmedik. imsenin perdesini, merdesini urcaladığımız yok. Dinlesee... Başladı perde kıpır kıpır pırdamaya... Derken, perdenin tından bir el uzanmasıyle, cetimin eteğinden yakalayıp, beni birden perdenin altına çekti. eni burda tanıyan yok. Bu şaayı kim yapar? Ben ilkin sen apıyorsun, sandım. O el beni zla perdenin altına çekti. Ben boş bulunup sendeledim, düşiyeyim diye tutunmaya çalışırn, perdeye dolandım. Bir kaşıklık oldu. Bir kadın sesi duyım. Bir şeyler diyor ama anlıamıyorum.

Halûk sordu:

— Ne diyor?

— Anlasam... Anlaşılmıyor... Dişi bir mırıltı, miyavlama bi bir ses.

— Anladım. Sen iyi bir iş buluşsun. Kadın senin bonservini soruyor. Böyle perde altı pı arkası gibi loş, karanlık bir rde, bir kadın mırıltısı duyın mu, hemen ortaya bonservi ni çıkarıp göstereceksin.

— Ne bonservisi... Ne diyorsun sen? Bir karambol oldu, ben perdede iyice dolandım. Nasıl olduysa, perdenin altına düştüm. Çırpındıkça dolanıyorum. Bir Tanrı kulu da çıkıp kurtarmıyor kardeşim.

— Kimse karışmaz. Öyledir Çünkü senin perdenin içinde ne yaptığını bilmiyorlar ki... Değil mi ya, neden rahatsız etsinler...

— Ben bir toparlandım. Bu sefer de kadınla karşı karşıya geldim. Perdenin altı karanlık olduğundan yüzlerimizi göremiyoruz. Kadın birden bana «Nerdeydin kâfir, sabahtanberi seni bekliyorum burda» demez mi? Her halde kadın beni birisine benzetmiş olacak. Karanlıkta birbirimizin yüzlerini göremediğimizden telefonla konuşur gibi konuşuyoruz. Kadın yanlış telefon numarası çevirmiş. «Bir yanlışlık olacak efendim, ben kimseye söz vermiş değilim» dedim. «Aşk olsun Pertev, beni böyle mi karşılıyacaktın» dedi. «Sesimi benzettiniz hanımefendi, ben Pertev değilim» dedim. Aaa, ne kadar da benziyorsunuz» dedi «Bu karanlıkta beni nerden gördünüz de benzettiniz?» dedim. «Kokunuzdan benzettim. İnsan kokusu, insan kokusuna benzer. Öyleyse sen Aydın'sın» dedi. Bir denbire kadın samimi olmuş, sen, demeğe başlamıştı. «Ben Aydın da değilim» dedim. «Pazıların ne kadar da Aydınınkine benziyor» dedi. (Devamı var)

Doktor — Baharlı, biberli şeylere çaya, kahveye paydos!..

Hasta — PANASON çayına da mı?

Doktor — Hayır, PANASON'dan bol bol içebilirsiniz.

BU HAFTA nerede eğlenelim?

N E Ş E N İ Z B İ L İ R

Hazırlayan : Suavi SÜALP

SİNEMALAR :

ŞAFAK : İNEK ve KADIN

Ralph Malme - Melâhat İneksever - Şükrü - ve en tanınmış inekçilerden Polün Cemal.

Azgın bir kadının bir inek ve bir erkek arasında kalan hazin aşkı. En hızlı inekler - Taze yemyeşil çayırlar, meyilli bayırlar.

NEŞE : ACELE HÜSREV GELİYOR

Aliye Yanyatan - Fürüzan Düzbakar - Arap Hamdi Köfte Ahmet ve Tophanenin bütün paçası bitirim fedaileri. Bıçak, şiş, köfte, piyaz. Altı saat kavga.
Polis Tel : 2986978

Vukuat film.

İŞVE : AŞK LOCASI

Vilyan Ponal - Sidney Adam - Loca memuru rolünde Projektör Fevzi ve Şahane kadın Serpil Beyazkilot.

Beş kişinin bir locaya attığı bir taze ile sinema halkının boğuşması. Heyecan, tecavüz, yumruk, puse, tekme, sandalye masa ve her nevi mobilya yapılır..
Loca film.

TİYATROLAR :

GRİ TİYATRO : ŞİMDİ BEN GİRECEĞİM

Yazan : Muslukcuzade Celâl.
Sahneye koyan : Hasbi Ziya Sofu.

Dekor : Yağlıboyacıyan, ve çırağı Halit.
3 Perde 8 tablo, 12 Meclis, 8 gündem, 9 kanun takriri.

100 TİYATRO : PAZEN ÜZERİNE OYUN

Yazan : Aribella Mack Cormik.

Türkçesi : Avni Anılaner.
Negatif montaj : Arap Celâl.
Süflör : Ahmet Dilsiz.

Her çarşamba tam kadro, çift kale.

MOGAMBO SİRKİ : Dünyanın en vahşi hayvanları ve en uslu insanları. Hokkabaz, skeç, usta atlar, dalkavuk maymunlar, sabık politikacılar. cins köpek ve kediler, taze balıklar, cambazlar, motosiklette uçan adam Enis Motordagider. Bir cüzdandan tam 81.000 lira ve bir çok eşya çıkaran meşhur iliz yonist Adnan Fatin Celâl.
Heryer 1 lira.

bilmece

Bu resmi çizen ressam burada çok mühim bir hata yapmış. Bu hatanın ne olduğunu bilene bir tabak muhallebi var.

C E V A P :

Bulamadınız değil mi? Halbuki gayet basit. Bu resimde görülen yerde balık tutmak yasaktır.

★

Falso

Beyazsaray'ın temizlik işiyle vazifeli iki kişi, binanın önündeki çöp kutularını boşaltmakla meşgul oldukları sırada, şiddetli bir rüzgâr esti, bir parça tuvalet kâğıdı rüzgârın önüne katıldı ve açık pencerelerden birisinden içeri daldı.

Müstahdemlerden birisi fırladı, binanın kapısına koştu. Biraz sonra döndüğünde, yarı şaşkın, yarı sıkıntılı:

— Yetişemedim, dedi. Onu da

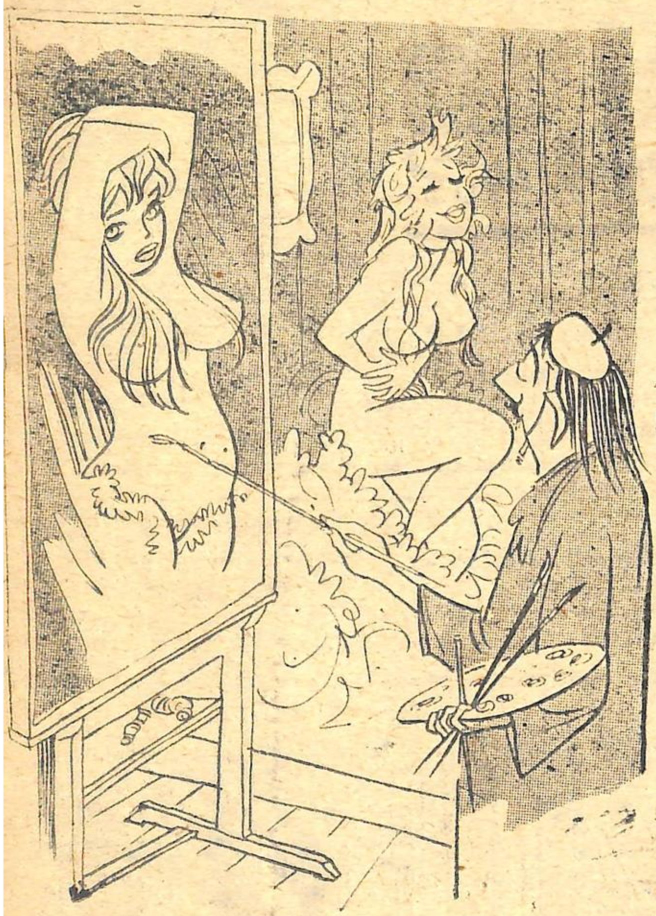

– AMAN YAPMAAA, GIDIKLANIYORUM!..

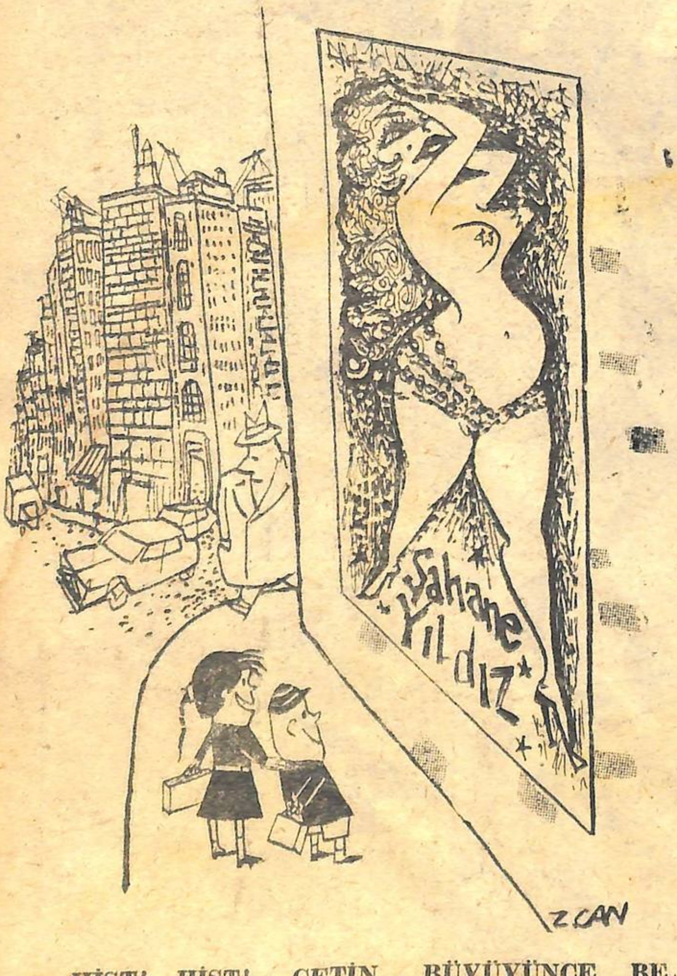

– HİŞT! HİŞT!.. ÇETİN... BÜYÜYÜNCE BENİM DE BÖYLE OLACAĞIMI DÜŞÜNEBİLİ-

İSTİKAMET

Rahip, pazar ayininde konuşuyordu:

— ...Ve cehennem kokteyl salonu, bar işletenlerle, kumar oynatanlarla, hafif meşrep kadınlarla doludur.

Salonda, arka sıralardan bir ses duyuldu:

— Ey ölüm nerdesin?..

İŞE BAKIN!..

Sahrada yol alan bir gezgin, mayolu bir adama rastlayınca sordu:

— Bu kılıkta nereye gidiyorsunuz Allahaşkına?

— Yüzmeye...

— İyi ama, deniz buraya 200 kilometre mesafede.

— Biliyorum. Biliyorum ya, plâjı ne büyük ve mükemmel değil mi?..

NEZAKET

Öğrencilere kızan öğretmen :

— İçinizden çoğunuzun sırılsıklam salak olduğu muhakkak. Bari samimî davranın da, salaklıklarını kabul edenler ayağa kalksınlar.

Koca sınıfda derin bir sessizlik oldu. Sadece tek öğrenci ayağa kalktı.

Öğretmen:

— Hımm, dedi. Doğrusu aferin. Hiç olmazsa samimisiniz.

Öğrenci gülümsedi:

— Mesele o değil efendim. Sadece siz ayakta durdunuz da, ayıp olmasın diye ayağa kalktım.

SIRA

Koğuştaki mahkûm, yeni gelene sordu:

— Kaç yıl ceza yedin?

— Doksan üç, ya sen?

— Yetmiş beş...

Yeni gelen:

— Şu halde, kapıya yakın olan ranzaya sen geç, dedi. Benden önce çıkacaksın.

ZAMANE ÇOCUĞU

Baba, yeni doğacak çocuğu için, küçük oğlunu hazırlamak niyetindeydi. Malûm «leylek getirdi» masalını okumaya karar verdi.

— Bu günlerde, evin üzerinde de bir leylek kanat çırpıp duruyor.

Küçük oğlan:

— Vay canına, dedi. Bari annemi korkutmasa. Kadıncağızın gebe olduğunu biliyorsun herhalde?..

BASIN ŞEREF DİVANI'NIN (8) NUMARALI TEBLİĞİ

20 Kasım tarihli SON HAVADİS gazetesinin birinci sayfasında iri puntularla «Ihtilâl» başlığı altında çıkan haberin asılsız olduğu ayrıca bu başlığın, haberin muhtevasına tamamen uymadığı tesbit edilmiş, bahis konusu yayın Basın Ahlâk Yasasının 3 üncü ve 5 inci maddelerini açıkça ihlâl ettiğinden TAKBİH olunmuştur.

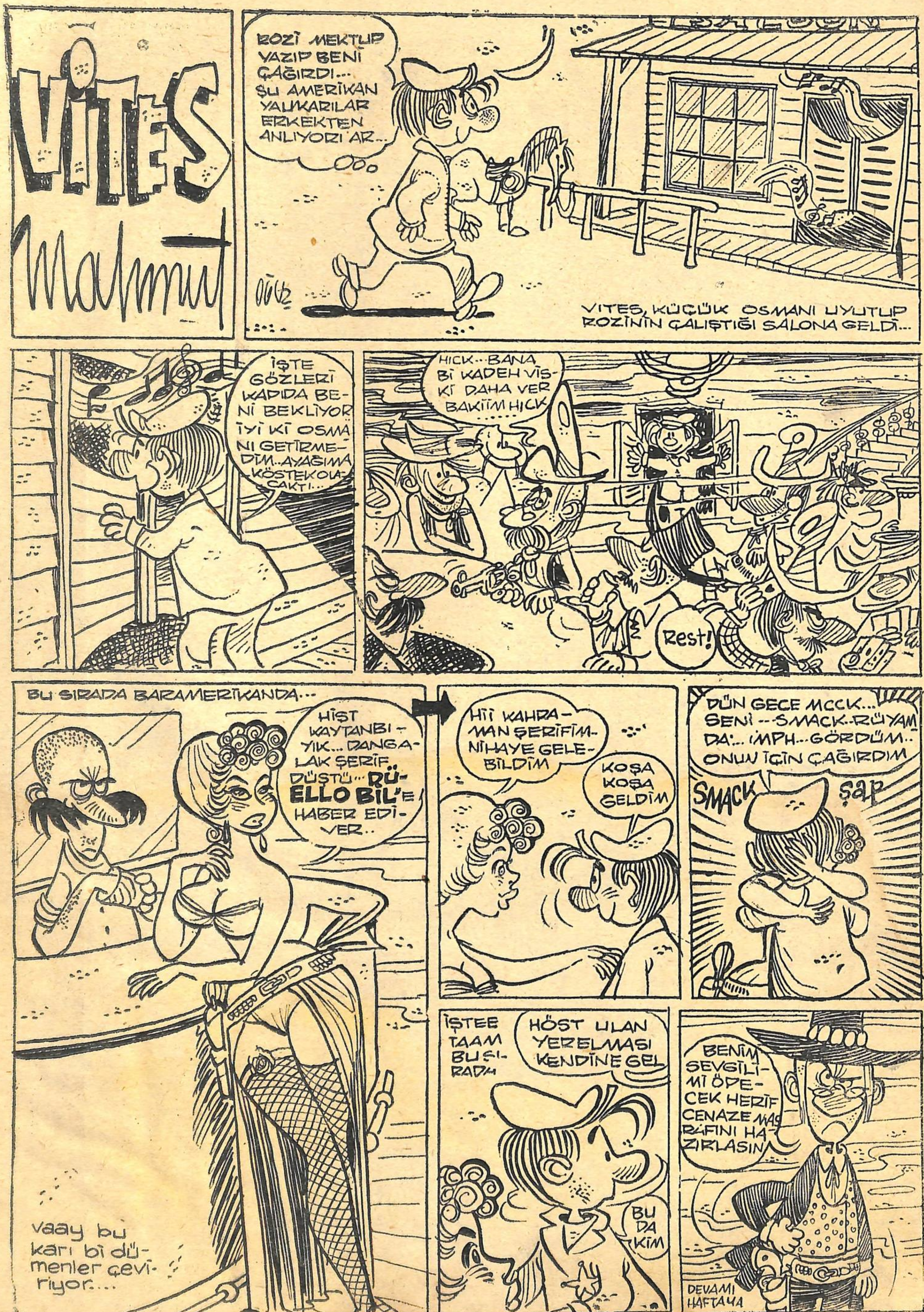

VİTES
Mahmut
ROZİ MEKTUP YAZIP BENİ ÇAĞIRDI... ŞU AMERİKAN YAUKARILAR ERKEKTEN ANLIYORLAR...
VİTES, KÜÇÜK OSMANI UYUTUP ROZİNİN ÇALIŞTIĞI SALONA GELDİ...
İŞTE GÖZLERİ KAPIDA BENİ BEKLİYOR İYİ Kİ OSMANI GETİRMEDİM.. AYAĞIMA KÖSTEK OLACAKTI...
HICK... BANA Bİ KADEH VİSKİ DAHA VER BAKİİM HICK
Rest!
BU SIRADA BARAMERİKANDA...
HİŞT KAYTANBIYIK... DANGALAK ŞERİF DÜŞTÜ... RÜELLO BİL'E HABER EDİVER..
vaay bu karı bi dümenler çeviriyor....
Hİİ KAHRAMAN ŞERİFİM. NİHAYE GELEBİLDİM
KOŞA KOŞA GELDİM
DÜN GECE MCCK... SENİ ---SMACK--RÜYAMDA:... İMPH...GÖRDÜM.. ONUN İÇİN ÇAĞIRDIM
SMACK
şap
İŞTEE TAAM BU SIRADA
HÖST ULAN YERELMASI KENDİNE GEL
BU DA KİM
BENİM SEVGİLİMİ ÖPECEK HERİF CENAZE MASRAFINI HAZIRLASIN
DEVAMI HAFTAYA

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den — alpaçın

— 27 —

Geç vakit seçim tasnifi başlamıştı. Piechut parti merkezine kapanmış, heyecanını bastırmak için bardak bardak (Piechut) şarabı içerek seçim sonucunu bekliyordu. Birkaç dakikada bir, kapı açılıyor, içeriye giren bir partili, şu veya bu semtte tasnifin sona erdiğini, Piechut'nun kazanmış olduğunu bildiriyordu.

Geceyarısına doğru, kesin sonuç anlaşıldı. Piechut milletvekili seçilmişti. Tafardel, Oscar ve diğer kafadarları tarafından hararetle tebrik edildi. Önceden hazırlanmış bir tarafdar grubu, parti binasının önünde toplanmış, ellerindeki meşaleleri sallıyarak:

— Yaşasın Piechut... Partimiz kazandı. Rakiplerimizi devirdik. Brodequin ve hempaları hapı yuttu, diye bağrışıyorlardı.

Piechut balkona çıktı. Ayakta zorlukla duracak kadar sarhoştu.

— Arkadaşlar... hıık... Dostlarım, diye söze başladı. Partimiz partiyi vurdu... hıık... Piechut şarapları... Yani Piechut firması demek istiyorum, yenilmek bilmez. Bundan sonra beni seyredin, bakın neler yapacağım. Kendim için ne yaparsam, sizleri düşünerek yapacağım. İşçilere yüksek ücret, patronlara çok kazanç, işsizlere iş, çok çalışanlara bol istirahat, dünyaya barış, yolsuz dağ köylerine yol, dileyin benden ne dilerseniz... Ne derdiniz varsa bana söyliyeceksiniz. Belki beni bulamazsınız. O zaman değerli yardımcım Oscara söylersiniz, o da Mösyö Tafardel'e söyler, Mösyö Tafardel de karısına anlatır. Karısı da bana bildirir. Sizleri asla unutmıyacağımdan emin olabilirsiniz.

Tafardel, onun ceketinin eteğinden çekiştirip duruyordu. Fakat Piechut oralı olmadı. Sözlerine devam etti:

— Ne kadar yükselirsem.. Hıık... İşlerinizi o kadar iyi yürütür, dertlerinizi daha kolayca hallederim. Ne kadar yükselsem de, başım dönmez. Beni desteklediğiniz için sağ olun. Sizleri pişman etmiyeceğim. Yolumda sarsılmadan, sendelemeksizin yürüyeceğim. Hıık... Dimdik... Ben yorulmak, düşmek, durmak bilmem.

Biran sustu. Çevresine bulanık gözlerle bakındı. Başı dönüyordu. Balkon korkuluğuna tutunmak istedi ama, başaramadı ve dizleri büküldü, yığılıp kaldı...

★★★

Piechut, mükellef döşenmiş garsoniyerinde, telefon başında sekreteriyle konuşurken, bir yandan da resmî metresi madam Tafardel'in çıplak omuzlarını okşuyordu. Kadına göz kırptı ve sözlerine devam etti:

— Büyük bir kanun tasarısı bu. Fransa'nın geleceği buna bağlı. Meclisde kıyamet koparmak pahasına dahi, bu işi gündeme aldıracağım. Evet, evet... Çok önemli bir problem... Ben yılmak bilmem, azizim. Parayla, okşıyarak, şantajla, her yola başvurup hedefime doğru ilerliyeceğim. Bu iş halledilmezse, Fransa'nın sonu gelip çattı demektir. Nasıl?.. Onlardan korkmam ben. Hepsinin binbir dalaverasını biliyorum. Tabiî, tabiî... Yedikleri rüşvetleri, karı dalgaları ...Silme çıplak kadın fotoğraflarıyla dolu bir dosyam var ki, hepsini dize getirmeye yeter. Nee?.. Anlamadım. Bunu düşünmedim mi sanıyorsun? Bizim eski belediye memurelerinin çoğu şimdi burada. Herbiri bir kodamanın kapatması oldu. Benim hesabıma çalışıyorlar ya, ne sandın?..

Tamam, tamam azizim. Tasarıyı bir kere daha gözden geçir. Herşeyimiz buna bağlı. Şarap imalâtçılarından alınan vergi, yüzde 45 nisbetinde, en azından yüzde 45 nisbetinde indirilmeli. Yok, yok canım... Bırak şimdi o zırvaları... Petrol işi, müstemlekeler meselesi, dış ticaret, birleşik Milletler toplantısındaki son konuşmalar da ne oluyor? Herşeyden önce (Piechut firması) gelir...

Ben, milletin vekiliyim. Kendim de milletten bir fert olduğuma göre, kendi kendimin vekilliğini en iyi şekilde yapmam gerekir. İşte böyle.. Hadi, eyvallah artık. Burada yapılacak önemli işlerim var...

Ve milletvekili Piechut fiyakalı bir tavırla telefonu kapadı, metresine dönüp, onu kendisine çekti...

— SON —

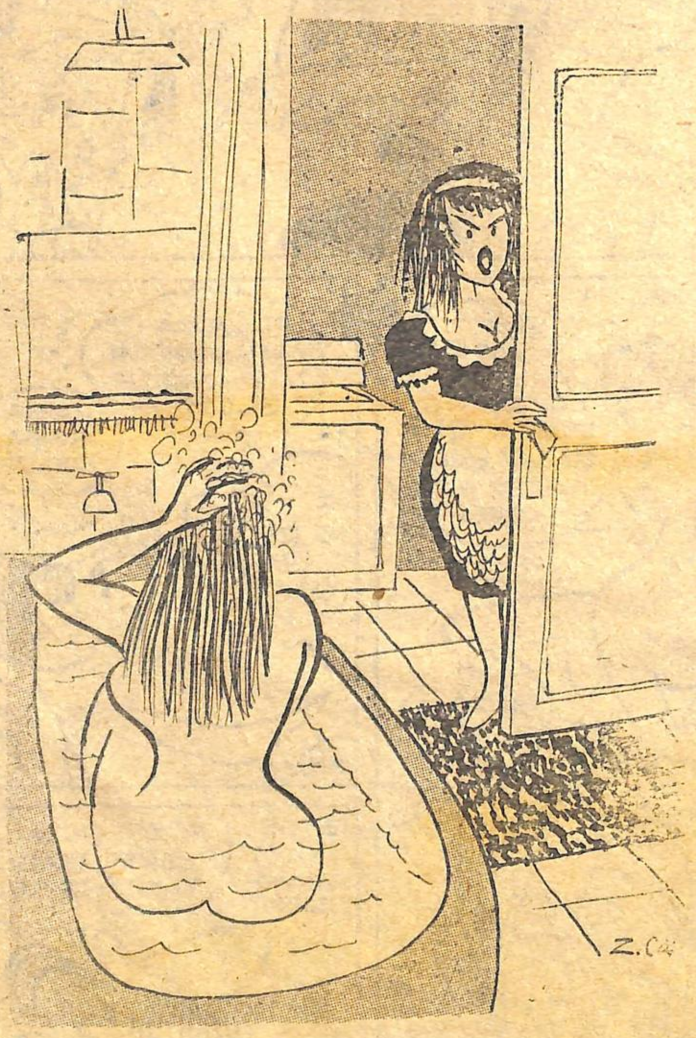

— AFFEDERSİNİZ HANIMCIĞIM, BEN İÇERDE BEYEFENDİ VAR SANMIŞTIM...

★

Dürüstlük

İki arkadaş otobüse binmişti. Otobüs bir hayli yol aldıktan sonra, birisi:

— Ah, dedi. Bilet almayı unuttum. İneceğim yere de yaklaşıyoruz.

Öteki omuz silkti:

— Boşver yahu, paran cebinde kalsın.

— Olmaz. Dürüstlük daima mükâfatını görür derler.

Sonra biletçiyi çağırdı ve biletini aldı. Biletçi yanlarından uzaklaşınca, arkadaşına döndü:

— Dürüstlük daima mükâfatını görür demiştim, bak ne kadar doğru söz. Adama 1 lira verdim, bana iki buçuk liranın üstünü iade etti...

FİATI : 1 LİRA

Basıldığı yer : Vakit Matbaası

Dizildiği yer : Hergün Matbaası

İLAN TARİFEMİZ :

Kapak içi : 10 T. L.

İç sahifeler : 12 T. L.

NEZLE

VE BAŞ AĞRILARINA KARŞI

FAYDALIDIR!

OPON baş, diş, adale, sinir, lumbago, romatizma, siyatik ağrılarını teskin etmek için faydalıdır

OPON bayanların muayyen zamanlardaki sancılarında daima başarı ile kullanılır

Sağlık mevzuunda ailenizin en yakın dostunun doktorunuz olduğunu unutmayınız

OPON

günde 6 tablete kadar alınabilir

2 Ay ara ile 2 BÜYÜK ÇEKİLİŞ

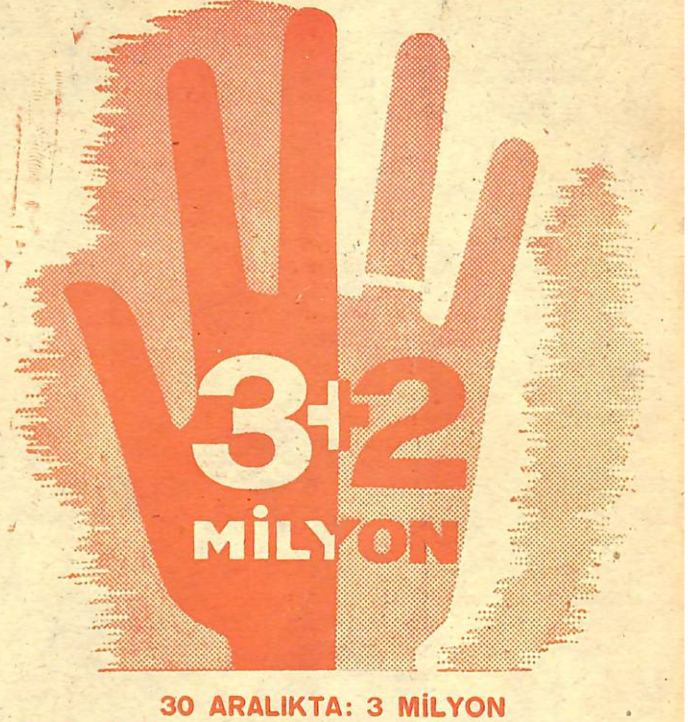

30 ARALIKTA: 3 MİLYON

Bu fevkalâde senesonu keşidesine katılmak için, 31 Ekim akşamına kadar İş Bankasına yatırmış olduğunuz tasarruflarınızı 30 Aralık tarihine kadar muhafaza ediniz.

7 MARTTA: 2 MİLYON

Yeni yılın ilk zengin çekilişine katılmak için 5 Ocak tarihine kadar tasarruflarınızı İş Bankasında toplamıya devam ediniz.

FAAL d - 680

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

DOĞUBANK'TA

- Şubelerimiz arasında masraf ve komisyonsuz senet tahvili
- Şubelerimiz arasında masraf ve komisyonsuz havale
- Mevduatınıza en yüksek faiz
- Zengin tasarruf ikramiyeleri
- Yüksek kazanma şansı

DIŞ İŞLERİNİZ İÇİN

Dünyanın bütün şubelerindeki muhabirleri ile

DOĞUBANK T. A. Ş.

EMRİNİZDEDİR.

— Peri Reklâm —

Erkek — Ne kaçıyorsun sana pul kolleksiyonumu gösterecektim !